Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 490
Marți 6 ianuarie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Ştiința și tehnica sovietică au făurit prima planetă artificială a sistemului solar

● Racheta cosmică sovietică își continuă drumul ● La 4 ianuarie ora 5,59 (ora Moscovei) ea a atins punctul cel mai apropiat de Lună ● Întregul popor romîn salută cu entuziasm această strălucită realizare a oamenilor sovietici

In cea de a treia zi a noului an, o veste extraordinară a străbătut cu iuteala fulgerului întreaga lume. In Uniunea Sovietică a fost lansată în direcția Lunii o rachetă cosmică cu mai multe trepte. Ultima treaptă a rachetei cîntărește 1.472 kg. fără combustibil. Treapta este prevăzută cu un conteiner special în care se află aparate de măsurat cu ajutorul cărora se vor face cercetări științifice de cea mai mare însemnătate pentru îmbogățirea cunoștințelor despre Univers. Greutatea totală a aparaturii științifice și de măsurat împreună cu sursele de alimentare și conteinerul este de 361,3 kg.

De aproape patru zile, omenirea urmărește cu respirația întretăiată de emoție și admirație zborul rachetei sovietice. Posturile de radio și televiziune și ziarele din toate țările răspîndesc vești despre drumul ei triumfal. Aparatura cu care este înzestrată face cu putință ca mersul ei să fie urmărit permanent de către stațiile științifice și comunicatele care se transmit ne țin mereu la curent cu drumul pe care-l străbate, conform programului stabilit. In ziua de 3 ianuarie la ora 3 (ora Moscovei) racheta se afla deasupra Oceanului Indian la o distanță de peste 100.000 km depărtare de Pămînt, iar pînă la ora 12 ea atinsese înălțimea de peste 200.000 km — jumătate din distanța pînă la Lună. La ora 24 (ora Moscovei) racheta cosmică se afla la o distanță de globul nostru de 311.000 km. In ziua de 4 ianuarie ora 5.59 (ora Moscovei) racheta a trecut în apropierea imediată a Lunii, la o distanță de 7.500 km de suprafața ei, aflîndu-se la o depărtare de 370.000 km de centrul Pămîntului. In drumul ei, racheta cosmică a depășit Luna, datorită uriașei viteze ce i-a fost imprimată și se îndreaptă spre Soare. Ea va intra pe orbita de satelit artificial al Soarelui, devenind astfel prima planetă artificială. Aparatele instalate pe ea au transmis pe Pămînt date și informații de o mare valoare științifică.

Invîrtindu-se în jurul Soarelui, racheta va atinge la 14 ianuarie 1959 punctul cel mai apropiat de Soare și se va afla la o distanță de aproximativ 146.400.000 km de el. La începutul lunii septembrie 1959 planeta artificială va trece prin punctul cel mai îndepărtat de Soare — 197.200.000 km.

O nouă stea a apărut astfel pe cer, prima planetă făurită de om, de geniul oamenilor sovietici. Cu ajutorul științei și tehnicii sovietice, omenirea a făcut un uriaș pas înainte pe drumul cunoașterii spațiului interplanetar. Savanții afirmă că nava cosmică nu va cădea niciodată pe pămînt.

In acest moment a început cea de a doua etapă a cuceririi Universului și s-a apropiat foarte mult ziua cînd pe Lună, ca și pe alte corpuri cerești,

(Continuare în pag. 4-a)

FANIONUL ROȘU AL COMUNISMULUI — PRINTRE STELE

ŞERBAN NEDELCU

Cu cîtă emoție și bucurie a fost primită vestea că Uniunea Sovietică a lansat o rachetă cosmică cu direcția spre Lună! In toate țările lumii, oamenii muncii au privit cu admirație această uriașă realizare a științei sovietice. Lucruri care altă dată erau din domeniul basmului: zboruri spre Lună, spre Soare, spre corpurile cerești, au devenit astăzi realitate, datorită gîndirii poporului sovietic. In zilele ce vor urma, cea de a zecea planetă, purtînd pe ea stindardul comunismului, se va învîrti pe orbita sa în jurul soarelui.

Şi lucrurile nu se vor opri aci. Lansarea cu succes a unei rachete sovietice, care se transformă în planetă, constituie numai o etapă în cucerirea spațiului cosmic. Așa cum declară numeroși savanți sovietici, dintre care unii au lucrat la racheta cosmică, nu va trece mult timp și va fi trimisă în cosmos o astronavă, care va avea pe bordul ei oameni.

Fără îndoială că în curînd așa se va întîmpla. Realizările de pînă acum, drumul făcut de racheta cosmică lansată recent, care a realizat punct cu punct tot ceea ce au prevăzut savanții sovietici, e o dovadă în plus a superiorității științei sovietice. Insăși savanții din țările capitaliste, lăsînd la o parte mîndria rănită de a nu fi ei cei dintîi de a trimite o rachetă în cosmos, sînt nevoiți a recunoaște aceasta. „Data viitoare racheta va purta oameni", scrie publicația engleză „Sunday Dispatch". „Rușii se pregătesc acum să debarce în Lună", adaugă „News of the World", iar „Sunday Times" declară: „Rușii sînt de acum încolo în măsură să lanseze spre Lună o rachetă cu un echipaj uman". Ziarul „Journal American" din S.U.A. scrie: „Extraordinara rachetă cosmică a Rusiei își are asigurată un succes prodigios. Rușii se îndreaptă în mod logic, pas cu pas, spre atingerea țelului de a trimite ființa omenească în spațiul cosmic". Toate ziarele americane scot, în același timp, în lumină, eșecul S.U.A. care a încercat de 4 ori să lanseze o rachetă spre Lună, dar fără să izbutească.

In Universul nesfîrșit, la sute de mii de kilometri de Pămînt, pe cea de a zecea planetă creată de mîna omului sovietic, lucește în lumina puternică a soarelui, fanionul roșu al comunismului. Nu va trece decît puțină vreme și în Lună, sau în alte corpuri cerești, vor debarca primii oameni. Şi nu încape îndoială că acești oameni vor fi oameni sovietici, purtători ai steagului științei celei mai înaintate

In primele zile ale noului an

Noii colectiviști din comuna Smeeni, raionul Buzău, continuă munca cu succes și în primele zile ale noului an. Ei traduc în viață hotărîrile adunării generale, și anume, construiesc grajdul pentru animale mari, amenajează platforma de gunoi necesar pentru grădina de zarzavat și cară bălegar la cîmp, folosind timpul prielnic din aceste zile.

In afară de executarea acestor lucrări, adunarea generală a colectiviștilor din Smeeni a mai hotărît cumpărarea a 400 oi și a altor animale, astfel ca tînăra gospodărie colectivă din această comună să devină în curînd o unitate care pe lîngă alte ramuri de producție să aibă și fermă de animale în vederea obținerii de venituri cît mai mari.

B. CONSTANTIN
corespondent

Pregătirea temeinică a utilajului agricol

Prin recondiționări și fabricații proprii — reparații bune și ieftine

— Cu reparațiile stăm bine — îmi spunea tov. ing. Eugen Grigorescu, mecanicul șef al S.M.T.-ului Turnișor, raionul Sibiu. Pentru luna ianuarie mai avem de reparat doar 6 tractoare și o parte din mașinile agricole și anexele de exploatare.

După cum se vede, reparațiile de iarnă la S.M.T. Turnișor sînt aproape gata cu aproape 2 luni de zile înainte de termenul planificat.

Ceea ce este însă demn de subliniat în organizarea muncii de reparații de la S.M.T. Turnișor, este faptul că aici se acordă o atenție deosebită recondiționărilor și fabricațiilor în atelierul propriu. Volumul de recondiționări și confecționări proprii este de circa 20 la sută din totalul reperelor tractorului K.D.-35.

Deoarece la S.M.T.-Turnișor reparațiile și îngrijirile planificate se execută eșalonat pe tot timpul anului, deci fără aglomerări, de la reparația unui tractor la altul, există suficient timp material necesar recondiționării tuturor organelor care mai permit aceasta. Organele și piesele vechi și uzate, scoase de la un tractor, se recondiționează pentru următorul tractor ce va intra în reparație. In felul acesta recondiționările de piese constituie aici o sursă importantă de economii. Deosebit de rentabilă s-a dovedit a fi recondiționarea următoarelor piese de K.D.: pompa de ulei, ventilele de refulare, pulverizatoarele, conductele de înaltă presiune, cărucioarele și osia lor, rolele cu ax, simeringurile, axul rolei de suspendare, inelul intermediar, carterul punții și încă multe alte repere.

Am urmărit în atelierul stațiunii cîteva din aceste recondiționări. Am văzut, de pildă, cum lucrează mecanicul Şoaită Mihai, la recondiționatul pompelor de ulei. Aici, în stațiune, a fost confecționat un dispozitiv special de centrare a pompei pe strung, așa încît, după înlocuirea bucșelor, acestea se alezează la dimensiunea dorită. Apoi se rectifică plan capacul carcasei pompei și supapa de reducție. Pentru a verifica dacă operațiile s-au executat bine, după recondiționare, pompa se încearcă pe banc cu motorină. Bune, așa după cum îmi spunea mecanicul controlor, tov. Köber Leopold, sînt acele pompe care în circuit închis ridică presiunea la 4—5 atmosfere.

O altă recondiționare interesantă și economică este și aceea a suporților axelor rolelor. Iată cum se execută această operație: la suporții unde umerii de sprijin a rondelelor de oprire sînt uzați, rondelele de oprire se fixează cu niște știfturi.

Cît privește fabricațiile proprii, în atelierul stațiunii mecanicii și strungarii confecționează printre altele următoarele piese: rondele cu guler, mînerul pîrghiei, inel de apăsarea garniturii, flanșe cuplaj elastic, șurub de întindere, comanda magnetoului, axul camei, diferite șuruburi, piulițe de tot felul, garnituri, capace de injector, diferite racorduri, tot felul de siguranțe etc.

Volumul mare de recondiționări și fabricații, a permis mecanizatorilor de la S.M.T. Turnișor — pe lîngă faptul că au dat reparații de bună calitate și înainte de termen — să înregistreze și mari economii la capitolul „cheltuieli pentru reparații". Anual, valoarea economiilor se ridică la 130—150.000 lei, ceea ce duce la reducerea simțitoare a prețului de cost (în 1958 acesta a fost redus cu 11,45 lei per hantru).

In prezent, mecanizatorii de la această unitate fruntașă la reparații, zoresc terminarea reparării restului de tractoare și mașini agricole, pentru ca atunci cînd timpul va permite să și execute în ferestrele iernii anumite lucrări în unitățile din raza de activitate.

I. LEŞEANU

Arături adînci peste plan

Zilele frumoase din ultima săptămînă au îngăduit mecanizatorilor de la S.M.T. Bărcănești, regiunea Ploești, să facă arături adînci de toamnă, peste planul fixat, potrivit contractelor de lucrări. In fotografie: tractoristul fruntaș Stoica Dumitru, (care a realizat în anul 1958 peste plan 400 de hantri) lucrînd pe o tarla a întovărășirii agricole din comuna Berceni.

Fruntași în munca de pregătire a utilajului agricol

Odată cu începerea noului an, colectivul de lucrători de la centrul mecanic Tecuci zorește executarea reparațiilor planificate pentru această iarnă.

Munca bine organizată de conducerea întreprinderii (director C. Dobrin, ing. șef D. Tămășescu) a făcut ca numărul motoarelor planificate a fi reparate și date la schimb, să fie nu numai îndeplinit ci chiar depășit (față de 55 motoare, centrul mecanic are gata reparate 70 de motoare).

Planul la motoare fiind realizat, muncitorii de aici și-au axat activitatea pe reparația tractoarelor și îndeosebi a șasiurilor. Lucrul desfășurîndu-se după metoda ansamblelor și subansamblelor de piese, folosindu-se pe scară largă recondiționările și fabricațiile proprii, s-a reușit ca și la repararea tractoarelor să se înregistreze succese de seamă. Planul la tractoare de 53 de echivalenți pe luna decembrie, a fost realizat în termenul stabilit, potrivit graficului.

La realizarea planului de reparații a contribuit și mișcarea de inovații din acest centru mecanic, care în ultima vreme a cunoscut o frumoasă dezvoltare. Se pot menționa aici inovațiile tovarășilor: Gh. Arhip (dispozitiv pentru prelucrarea piulițelor de la axul steluței) și Aurel Eftimie (dispozitiv pentru debitat axul zalei), inovații care asigură în bună măsură îmbunătățirea procesului de lucru.

Fruntași la reparații s-au situat mecanicii: A. Hogaș, Gh. Pîrvu, T. Toma, C. Sevastri precum și strungarii G. Damian, S. Danțov, S. Munteanu și C. Drăgoi, care își depășesc zilnic normele de lucru cu 40—60 la sută, dînd numai lucrări de bună calitate.

L. ION

Să facem din 1959 anul unor mari realizări pe drumul dezvoltării agriculturii

Marin Stancu
adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii

Am intrat într-un an nou; 1959 trebuie să fie un an de noi și noi succese pentru oamenii muncii din agricultură la fel ca pentru întregul nostru popor.

In 1958, oamenii muncii din patria noastră, conduși de partid, au obținut noi și importante succese pe toate fronturile construcției socialiste. Agricultura a primit din partea industriei un număr însemnat de tractoare și mașini agricole. Astfel, s-a ajuns ca în gospodăriile agricole de stat să fie mecanizate majoritatea lucrărilor agricole. A continuat să crească volumul lucrărilor mecanizate efectuate de stațiunile de mașini și tractoare, ca urmare a înzestrării S.M.T.-urilor cu noi mașini agricole. S-au întărit și s-au dezvoltat unitățile cooperatist-socialiste. Convingîndu-se de foloasele muncii în comun, tot mai multe familii de țărani muncitori pășesc pe drumul agriculturii socialiste. La 30 noiembrie 1958, în țara noastră existau peste 15.800 de gospodării agricole colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri agricole, care cuprindeau peste 1.807.000 de familii de țărani muncitori. Sectorul socialist în agricultură reprezintă acum peste 55 la sută din suprafața agricolă a țării.

In expunerea făcută la Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 26-28 noiembrie 1958, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că în prezent sînt create toate condițiile pentru realizarea prevederilor Congresului al II-lea al partidului cu privire la transformarea socialistă a agriculturii. După cum se știe, în cel de al doilea plan cincinal, în fața oamenilor muncii din agricultură stă sarcina de a spori producția agricolă-marfă. Un rol important în îndeplinirea acestei sarcini, revine sectorului socialist al agriculturii, care dezvoltîndu-se și întărindu-se, va trebui să asigure 60-70 la sută din întreaga producție-marfă agricolă.

Pentru dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii și sporirea producției agricole, statul investește în acest an în agricultură suma de 2 miliarde 900 de milioane de lei, adică cu 600 de milioane mai mult decît în anul trecut. In vederea extinderii mecanizării proceselor de producție vegetală și animală, agricultura va primi în acest an un însemnat număr de tractoare, combine, semănători și alte mașini agricole. Fonduri însemnate se acordă pentru dezvoltarea industriei de îngrășăminte chimice. In anul 1959, agricultura va primi cu peste 50 la sută mai multe îngrășăminte chimice decît în anul 1958.

Sume însemnate vor fi folosite în acest an pentru lărgirea suprafețelor arabile, prin lucrări de îmbunătățiri funciare. Avem suprafețe însemnate care pot fi valorificate fie prin amenajarea lor, fie prin schimbarea modului lor de folosință. Astfel, în lunca inundabilă a Dunării, se pot reda agriculturii cel puțin 100 de mii de hectare; în luncile rîurilor din țara noastră se mai pot reda încă 100 de mii de hectare. Din cele 300 de mii de hectare de terenuri sărăturoase și nisipoase, cît avem, pot fi luate în cultură, în scurt timp, cel puțin 100 de mii de hectare prin lucrări de ameliorare. De asemenea, există suprafețe întinse de pășuni neproductive, care pot fi folosite mai rațional. Prin valorificarea acestor pămînturi poate fi sporită mult producția globală. Iată de ce trebuie să se acorde o atenție deosebită lărgirii suprafeței arabile prin lucrări de îmbunătățiri funciare. Aceste lucrări vor cuprinde în anul 1959, o suprafață de peste 230 de mii de hectare. In anul care a trecut, mase largi de oameni ai muncii, în special colectiviști și întovărășiți, au răspuns cu entuziasm la chemarea organizațiilor de partid și a sfaturilor populare, executînd prin muncă voluntară numeroase lucrări de îmbunătățiri funciare. Prin avîntul pe care l-a luat această acțiune patriotică, s-au realizat importante lucrări și economii. Fără îndoială că masele de țărani muncitori vor răspunde și în acest an cu bucurie la chemarea organizațiilor de partid și a sfaturilor populare și prin munca lor plină de elan vor contribui la lărgirea suprafețelor arabile și deci la sporirea producției agricole a țării.

O altă sarcină importantă, pentru îndeplinirea căreia trebuie depuse toate eforturile, este lichidarea în următorii ani a importului de zahăr, de ulei și de lînă. Pentru aceasta, pînă în primăvara acestui an, se va termina zonarea culturii sfeclei de zahăr și se vor lua toate măsurile pentru extinderea acestei culturi și pentru obținerea unor producții sporite de sfeclă de zahăr la hectar. Printre măsurile care vor duce la sporirea producției de sfeclă de zahăr, este și extinderea irigațiilor la această cultură.

In ceea ce privește sporirea producției de floarea-soarelui și satisfacerea cerințelor crescînde de consum de ulei ale populației, încă din acest an se va trece la sporirea suprafețelor cultivate cu floarea-soarelui, pentru a se realiza o producție de peste 450 de mii de tone de semințe.

In vederea lichidării importului de lînă se vor lua măsuri pentru creșterea șeptelului de oi și îmbunătățirea raselor. Numărul oilor cu lînă fină și semifină va reprezenta, în următorii 3-4 ani, 50 la sută din totalul ovinelor.

Un rol însemnat în asigurarea unui belșug de produse agro-alimentare revine gospodăriilor agricole de stat care au ajuns să dispună de peste 1 milion hectare suprafață arabilă. Ele trebuie să-și mărească necontenit contribuția la asigurarea fondului central al statului de produse agricole. Totodată, muncitorii, tehnicienii și inginerii din gospodăriile agricole de stat au datoria să depună toate eforturile pentru reducerea prețului de cost la toate produsele livrate statului și astfel să realizeze beneficii din ce în ce mai mari.

Lucrătorii din stațiunile de mașini și tractoare au de asemenea un rol important în lupta pentru sporirea producției agricole. Efectuînd lucrări agricole de bună calitate și la timp, ei vor contribui la obținerea unor producții bogate în toate unitățile agricole cooperatiste.

Cu prilejul începerii noului an, adresez un îndemn călduros către toți oamenii muncii din agricultură, pentru înfăptuirea importantelor sarcini pe care partidul ni le-a încredințat. Mecanizatori din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare, colectiviști, cooperatori, întovărășiți, țărani muncitori cu gospodării individuale, tehnicieni și ingineri, oameni de știință care lucrați în agricultură! Să mobilizăm toate forțele și să facem ca anul 1959 să fie un an de belșug și de noi succese pe drumul construcției socialiste în scumpa noastră patrie.

INSEMNĂRI

AN NOU LA ROMÎNEȘTI

Se îngîna ziua cu noaptea cînd Andrei Baicu a luat-o încet-încet către gospodărie. Dormise puțin după petrecerea de revelion și mergea aproape bîjbîind prin ceața groasă. La unele case se auzeau încă rîsete, chiote și veselie, toate însoțite de muzică. Cîte odată răzbătea clar cîte un „La mulți ani", „Cînd ne-o fi mai rău să ne fie ca acum!"

Andrei Baicu răsuflă adînc. Ce-ar mai intra și el să mai petreacă, dar de! datoria stă mai presus de toate.

Cînd intră în grajd, vacile întoarseră alene capul și priviră atente cu ochii blînzi. Îngrijitorul le-a adus numaidecît hrană proaspătă și apă, apoi după ce vacile au luat prima lor masă, el s-a spălat bine pe mîini și a început mulsul.

Pe aproape de ora 6 s-a auzit gălăgie și la crescătoria de porci, unde Vasile Voinea, după ce curățase bine padocurile, aducea mîncarea caldă. Porcii se înghesuiau lacomi la jghiab hlăpăind zgomotos. Între timp curtea gospodăriei se umpluse de oameni. Paraschiv Buțoi și Gheorghe Sima au intrat în grajd la țesălatul cailor, Tudora Nacu, îngrijitoare, la păsări. Era prima zi de muncă din noul an.

Se luminase bine și razele soarelui subțiaseră ceața groasă. Cam în vremea asta a sosit la sediul gospodăriei colective din Romînești, regiunea Ploești și Ioniță Pricopie, președintele, om voinic, cu fața rotundă și roșie de sănătate. Venea și el la treabă. Totul era în ordine. Președintele dădu de un bătrîn înalt, lat în spate, cu o fetiță de 3-4 ani, de mînă.

— N-ai plecat, nea Mielule? i s-a adresat președintele.

— Ba da, dar venii iar cu Floricica să vedem ce mai e!

Nea Mielu — Sandu Mihai — a fost de pază în gospodărie în noaptea revelionului. Toată noaptea dăduse ocol gospodăriei și înspre ziuă a intrat la colțul roșu, unde vreo 14 familii de colectiviști petreceau în jurul televizorului.

— Frumos program, nea Mielule, nu-i așa? Păcat că nu l-am văzut tot, zicea cîte un mesean.

Într-adevăr a fost frumoasă petrecerea de anul nou. Cei doi acordeoniști au cîntat tot timpul.

— Mă, și acum vreți să faceți cîte două norme? zicea cîte unul către Marin Preda, Constantin Rotaru, Marin G. Ion, care alături de brigadierul Ştefan Constantin, mîncau și beau zdravăn.

— Facem și trei, răspundeau ei, că vrem să începem anul cu bine...

Toți aceștia aveau cîte 3—400 zile-muncă. Şi cum pentru o zi-muncă primiseră 7 kg cereale, plus 14 lei bani gheață, bașca brînză, lînă și celelalte, aveau de ce să facă chef.

★

Prima zi de ianuarie. Președintele gospodăriei discuta cu colectivistul Sandu Mihai.

— Am obținut rezultate bune, nea Mielule, cu toate că vremea nu a fost prea bună. Multe lucrări însă le-am făcut cu brațele, în loc să le facem mecanizat. Mai multă mecanizare, asta trebuie să avem în vedere acum. Şi la legume trebuie să mecanizăm cît mai mult munca. Văzuși la varză: 30 tone la hectar, cu jumătate din munca dinainte. Brațele care ne rămîn, le dăm la alte munci, că avem unde...

— Dar cu porumbul ce facem, mai irigăm ceva? întrebă nea Mielu.

— Irigăm 10 hectare cum ne-am propus. Insă grijă mare trebuie să avem mai ales cu sfecla de zahăr, pe care o cultivăm acum pentru prima oară. La floarea-soarelui o să dublăm cultura față de '58.

Gînduri și planuri pentru noul an, la gospodăria colectivă din Romînești; dorință și hotărîre de luptă pentru noi succese pe drumul vieții noi.

GH. POPESCU

NOI OGOARE UNITE

PE DRUMUL gospodăriei colective

O știre simplă: în ultimele zile ale lunii decembrie 1958 au luat ființă patru gospodării colective în raionul Vaslui — la Pungești, Bogdana, Stiobărăni și Muntenii de Sus.

O știre simplă, care conține însă un mare adevăr și anume că pe zi ce trece tot mai mulți țărani muncitori pornesc cu încredere pe drumul agriculturii socialiste, pentru recolte bogate, pentru venituri mai mari — pentru făurirea unei vieți într-adevăr îmbelșugată.

Oamenii aceștia aud și văd cum în gospodăria colectivă munca este plină de roade și se conving apoi că locul lor este acolo, în familia colectiviștilor. Bunăoară, țăranii muncitori din comuna Muntenii de Sus, mergînd în vizită la gospodăria colectivă din Pribești au văzut cu ochii lor că membrii acestei gospodării au primit anul trecut pentru fiecare zi-muncă cîte 11 kg cereale, 8 lei și însemnate cantități de alte produse, valoarea unei zile-muncă ridicîndu-se la 35 lei. De asemenea, țăranii muncitori din satele vecine comunei Codăești, au văzut că în 1958 colectiviștii de aici au obținut 2.100 kg grîu la ha și aproape 3.000 kg porumb boabe la ha, revenindu-le cantități însemnate la zilele-muncă. Şi gospodăria colectivă din Codăești și cea din Pribești au atras atenția țăranilor muncitori care își lucrau încă peticele de pămînt cu doi cai sau boulenii culegînd roade puține. Le-au atras atenția și i-au convins de superioritatea muncii în comun.

Cele patru noi gospodării colective din raionul Vaslui sînt așadar rezultatul convingerii depline a celor care le-au înființat — al adevărului văzut cu proprii lor ochi. De aceea, și-au unit cu drag pămînturile cele 51 de familii de țărani muncitori din Bogdana, cele 57 familii din Pungești, cele 48 din Pribești și cele 50 familii din Stiobărăni. De acum, pe cele 169 hectare ale gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din comuna Bogdana, bunăoară, vor crește mîndre lanuri de grîu, porumb sau floarea-soarelui, iar oamenii aceștia vor putea crește și dezvolta averea obștească, aducînd în casele lor belșugul după care au tînjit atîta amar de vreme.

Acum, muncind în gospodăria colectivă și luptînd pentru continua ei înflorire, ei își vor împlini vrerile, făurindu-și o viață fericită.

R. S.

LOCUINȚE NOI

La S.M.T. Mărtinești, regiunea Galați, s-au construit de curînd 14 noi apartamente pentru muncitorii familiști din stațiune.

ÎN LABORATOR

La centrul școlar agricol din Tecuci, inginerul Radu Tănăsăcaru predă elevilor lecția: „Cum se face analiza spicului la graminee".

Știați că...

...Incepînd din acest an a treia parte din suprafața arabilă a Bielorusiei va fi cultivată cu plante furajere? In ultimii cinci ani producția de lapte a Bielorusiei a crescut de aproape trei ori iar producția de carne de peste 1,5 ori. Anul acesta de fiecare locuitor al Bielorusiei s-au produs cîte 350 litri de lapte mai mult decît în S.U.A.

...tratînd semințele de mazăre înainte de însămînțare cu săruri de molibden s-a obținut o recoltă de două ori mai mare decît cele obișnuite? Cercetătorii sovietici au stabilit că introducerea unor doze microscopice de molibden în solurile acide și sărace exercită o uriașă influență asupra schimbului de proteine. Molibdenul mărește conținutul de azot și intensifică sinteza aminoacizilor. Incepînd din 1959 folosirea molibdenului va constitui una din metodele agrotehnice obligatorii în U.R.S.S.

...în acest an în Cehoslovacia s-a obținut o bună recoltă de cereale superioară celor din anii trecuți? De asemenea, s-au obținut recolte bogate la sfecla de zahăr, cartofi și alte culturi. Succese importante au fost obținute și în cooperativizarea agriculturii. In prezent sectorul socialist cuprinde aproximativ 77 la sută din suprafața arabilă a țării.

...o cantitate insuficientă sau excedentară de microelemente sau absența lor totală atrage după sine unele boli? De pildă, ca urmare a insuficienței de iod se dezvoltă gușa, iar lipsa de cupru și cobalt atrage după sine anemia și acobaltoza. După părerea oamenilor de știință este deosebit de important ca alimentele să conțină doze microscopice de cupru, cobalt, zinc, nichel, mangan și molibden. Unul din mijloacele eficace ar fi introducerea pe cale artificială a microelementelor în solurile cultivabile care nu conțin cantități suficiente de asemenea elemente.

...în India funcționează de 25 de ani un spital pentru păsări? Recent, la dispoziția acestui spital a fost pusă încă o clădire cu 3.000 de locuri.

După primele LECȚII

O activitate neobișnuită altă dată se desfășoară acum în satele noastre. La căminele culturale, în sediile gospodăriilor colective, a sfaturilor populare, mii de țărani muncitori sînt prezenți la cercurile agrozootehnice, doritori să învețe cum să lucreze mai bine, mai cu folos, pămîntul.

O asemenea activitate se face puternic simțită și în raionul Craiova. Dacă în perioada de învățămînt 1957—1958, cele doar 39 de cercuri agrozootehnice au fost frecventate de 1235 de țărani muncitori, cercurile de învățămînt care funcționează acum sînt în număr de 441. Peste 17.700 de țărani muncitori și-au exprimat dorința să urmeze aceste cursuri. Simpla comparare a cifrelor de mai sus exprimă foarte sugestiv preocuparea pentru învățătură a țăranului muncitor.

După cîte se știe, învățămîntul agrozootehnic de masă a fost deschis în preajma lui 1 decembrie 1958. Pînă la 20 decembrie în raion se ținuseră aproximativ cîte 3 lecții de fiecare cerc. Există deci posibilitatea de a face unele observații în legătură cu începutul învățămîntului. Cu sprijinul deosebit al Comitetului raional de partid, formele de învățămînt au fost astfel organizate încît ele să cuprindă cel puțin un membru din fiecare familie de țăran muncitor. Așteptările au fost depășite. La lecția de inaugurare a cercurilor din comuna Leu de pildă, au fost prezenți aproape 1.200 de țărani muncitori. O asemenea participare neobișnuit de mare a făcut necesară organizarea a 34 grupe de studiu pentru discutarea amănunțită a problemelor ridicate în lecțiile ținute.

Condițiile de învățămînt fiind în cea mai mare parte create, cercurile și-au început activitatea „cu dreptul". Prima lecție a fost ținută în 431 de cercuri, cu o participare de peste 13.600 de țărani muncitori. Inceputul a fost deci foarte bun. Trebuie însă atras atenția asupra unor deficiențe care pot influența în rău desfășurarea viitoare a cursurilor. Din informațiile primite la secția agricolă a raionului, lecția a 2-a a fost ținută, pînă la 20 decembrie, în 268 de cercuri la care participaseră 6682 de cursanți, iar lecția a 3-a fusese predată doar în 97 de cercuri. Scăderea este evidentă. Am discutat despre această situație cu tovarășul Eugen Dimulescu, inginer principal în secția agricolă raională. Cauzele care au provocat întîrzieri în ținerea cu regularitate a lecțiilor sînt mai multe. Săli neîncălzite — ca în comuna Sopot. Suprapunerea unor ședințe — ca la Șimnic. Cauza principală însă trebuie pusă pe seama unor lectori care dovedesc lipsă de interes pentru îndeplinirea acestei sarcini deși ea face parte directă din obligațiile lor de serviciu. Sînt lectori care se bucură de stimă și respect din partea țăranilor muncitori ca urmare a răspunderii cu care muncesc. Să reținem numele cîtorva dintre ei. Inginerii Spiridon Constanța din comuna Ișalnița, Cornelia Stoicănescu din comuna Teasc, Ion Mihai inginerul gospodăriei colective de la Castranova și mulți alții. O parte dintre ingineri și tehnicieni privesc însă predarea lecțiilor la cursurile agrozootehnice ca pe o îndatorire oarecare ce poate fi amînată sau pur și simplu neîndeplinită. Iată cîțiva dintre aceștia: inginer Gabriela Vișan din comuna Vîrvor, Stocheci Stan tehnician agricol în comuna Sopot, Leonida Marineanu de la Șimnic. Trebuie ținut seama că urmările negative ale întîrzierii în predarea întregului ciclu de lecții se vor resimți în primăvară cînd urmează activitatea practică și cînd, cursanții, cu goluri în pregătirea teoretică, vor folosi puțin din munca pe loturile demonstrative.

Se pot face cîteva observații și cu privire la conținutul planului de lecții. Să reținem că procentul de cooperativizare a raionului Craiova este în prezent de 38,6 la sută la suprafață și de 65,8 la sută la familii. Se desprinde clar că țăranii muncitori întovărășiți lucrează în comun numai o mică parte din terenul arabil pe care îl stăpînesc. De aici necesitatea sporirii suprafeței întovărășirilor chiar și în cazul cînd numărul de familii de întovărășiți rămîne același. Ori, în planurile de învățămînt nu se face simțită decît într-o mică măsură preocuparea pentru lămurirea întovărășiților de a lucra în comun toată suprafața pe care o posedă. Există o singură lecție privind această problemă, ceea ce e, cred, puțin. Mai este timpul pentru ca în plan să fie cuprinse mai multe lecții privind însemnătatea muncii în comun, a sporirii fondului de bază, a organizării activității de producție în unitățile cooperatiste etc. Ar fi de asemenea necesar ca o parte din cercurile de învățămînt ce funcționează în unele comune printre care Predești, Cernele, Breasta să fie profilate pentru studierea îndeosebi a problemelor de sericicultură. In prezent, nici unul din cercuri nu are un asemenea profil deși în comunele amintite și în alte cîteva, este tradițională creșterea viermilor de mătase.

Repet, atît cantitativ cît și calitativ, învățămîntul agricol a început în raionul Craiova mult mai bine decît în anii din urmă. Este necesar ca bunei desfășurări a activității viitoare în cercurile de învățămînt să i se dea o neslăbită atenție. In interesul dezvoltării agriculturii raionului, al țăranilor muncitori dornici să învețe necontenit.

T. OPREA

Cu sprijinul oamenilor de știință

De curînd, a avut loc la Cluj o consfătuire în legătură cu folosirea furajelor de siloz în hrănirea animalelor. La consfătuire au luat parte peste 200 de președinți și brigadieri zootehnici din gospodăriile colective, președinți ai unor întovărășiri zootehnice, precum și ingineri și tehnicieni agronomi și zooveterinari din regiunea Cluj. Participanții au vizitat ferma didactică a Institutului agronomic „Dr. Petru Groza", unde prin folosirea furajelor însilozate și a selecției științifice a animalelor, producția de lapte s-a dublat în ultimii 10 ani — iar unele vaci dau într-o perioadă de lactație 5.000 litri lapte. Profesorii Institutului au dat prețioase sfaturi participanților la consfătuire, în ce privește modul de folosire al nutrețului însilozat și prepararea acestui furaj.

O rodnică activitate

In satele și comunele raionului Giurgiu funcționează în prezent un număr de 53 de cercuri agrotehnice de masă la care participă un număr de peste 1.900 de mecanizatori, colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori care frecventează cu regularitate aceste cursuri. Pînă la data de 21 decembrie în toate cercurile s-a predat cea de-a 3 lecție în care s-a vorbit cursanților despre felul cum trebuie întreținute semănăturile de toamnă. De remarcat este faptul că la cercurile agrotehnice de masă care funcționează în satele Meletie și Băneasa după predarea lecției s-au prezentat și diafilme.

Cele mai active cercuri agricole de masă și la care participă cu regularitate un număr mare de cursanți sînt acele conduse de lectorii Gangeriuc Alexei, Neaga Nicolae, Badea Paula, Popescu Sergiu, Ganea Gheorghe, Apostol Marin, Georgescu Teodor și Mițu Gheorghe de la căminele culturale din satele Hodivoaia, Frasinu, Oinacu, Putineiu, Gogoșari, Petrele și Stănești, care sînt fruntași pe raion.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

Se intensifică încheierea noilor contracte pentru vînzarea cerealelor

Acțiunea de încheiere a contractelor pentru vînzarea cerealelor și florii-soarelui din recolta anului 1959, s-a intensificat tot mai mult în ultimele săptămîni. Delegații I.C.S. „Recolta" iau parte la adunările generale ale gospodăriilor colective, în cadrul cărora se discută planurile de producție pe acest an. Cu acest prilej, ținînd seama de suprafețele cultivate, colectiviștii încheie noi contracte, în majoritatea cazurilor mărind cu însemnate procente cantitățile ce figurau în vechile contracte.

Pe de altă parte, achizitorii de pe lîngă cooperativele de consum au trecut și ei la încheierea noilor contracte cu asocierile de țărani muncitori sau cu producătorii individuali în parte.

Din datele pe care le-am obținut de la Comitetul de Stat pentru valorificarea produselor agricole, reiese că pînă de curînd, în fruntea acțiunii de încheiere a noilor contracte se află regiunea Constanța, care a realizat planul de contractări la grîu și porumb cu gospodăriile colective, în procent de peste 90 la sută; în același timp, în regiunea Constanța planul de contractări la floarea-soarelui trece în prezent de 83 la sută.

Bune rezultate s-au obținut de către I.C.S. „Recolta" în ce privește încheierea noilor contracte la grîu, porumb și floarea-soarelui și în regiunile Stalin, Bacău, Suceava, Baia Mare și Autonomă Maghiară.

Față de posibilitățile existente, pînă acum, s-au încheiat însă prea puține astfel de contracte în regiunile București, Iași, Craiova și Timișoara, care, cum se știe, sînt mari producătoare de cereale.

Incheierea noilor contracte pentru vînzarea grîului, porumbului și florii-soarelui se desfășoară mai încet prin cooperativele de consum. In unele regiuni, unde conducerile unităților cooperației de la raioane și comune au acordat tot interesul acestei acțiuni, s-au obținut unele rezultate satisfăcătoare. Așa stau lucrurile, de pildă, în regiunile Pitești, Bacău, Stalin și Suceava.

Nu același lucru se poate spune însă despre regiunile Galați, Ploești, București, unde atît la grîu și porumb, cît și la floarea-soarelui realizările sînt foarte mici.

Este necesar ca în săptămînile ce urmează, să se desfășoare atît prin I.C.S. „Recolta" cît și prin cooperativele sătești o muncă rodnică pentru a se încheia cît mai din vreme contracte de vînzare a cerealelor. In această privință, trebuie subliniat că argumentul adus de unele uniunii raionale ale cooperației de consum (lipsa de formulare) spre a justifica slabele rezultate obținute pînă acum, în ce privește încheierea contractelor, nu poate sta în picioare, întrucît astfel de formulare au rămas de anul trecut în stocul cooperativelor în cantități suficiente.

ION DRINCU

FELURITE ȘTIRI

In preajma Anului Nou, toți țăranii muncitori din comuna Mărtinești, regiunea Galați, au intrat în gospodăriile colective din comună.

In comuna Tichilești din aceeași regiune, alte 71 de familii de țărani muncitori au format o nouă gospodărie colectivă.

★

In scopul îmbunătățirii rasei de porcine, multor gospodării de stat li s-au repartizat în ultima vreme de la gospodăria de stat Hălchiu 70 de vieri din rasa de import Landrace. De exemplu, gospodăriilor de stat Peștera, regiunea Constanța, Oltenița, regiunea București, Orăștie-Hunedoara etc., li s-au distribuit cîte 5 vieruși din această rasă.

★

Pentru asigurarea cadrelor necesare de mecanizatori pentru S.M.T.-uri, al căror plan de producție crește necontenit ca urmare a dezvoltării sectorului agricol cooperatist, au fost recrutați de curînd 4.000 de tineri cu armata făcută. Ei vor urma un curs, timp de 9 luni, pentru a se califica tractoriști. S.M.T.-urile din regiunea Constanța, de pildă, au recrutat 1.000 de elevi, cele din regiunea Galați 900, cele din regiunea București 517 etc.

Tot pentru asigurarea numărului de tractoriști necesari S.M.T.-urilor, pe lîngă 25 de stațiuni mari, funcționează școli speciale (la Sighișoara, Biled, Carei, Botoșani etc.), unde urmează cursuri de 3 ani, 5.900 de elevi. In sfîrșit, S.M.T.-urile din țară mai califică în prezent la locul de muncă încă 2.500 de elevi.

La cooperativa din Medieșul Aurit

Cooperativa din comuna Medieșul Aurit, regiunea Baia Mare, s-a aprovizionat bine cu tot felul de mărfuri pentru iarnă. N-au fost uitate nici rechizitele necesare școlarilor. Iat-o în fotografie pe o cooperatoare cumpărind pentru fiul ei cîteva caete.

GRIPA

Sfatul MEDICULUI

Gripa sau răceala, este o boală infecțioasă foarte molipsitoare, care se transmite de la om la om și care se datorește unei viețăți mai mică decît microbul, numită virus. Boala apare sub formă de epidemii (îmbolnăvirea multor oameni de odată de aceeași boală). Epidemiile de gripă pot cuprinde în 2-3 săptămîni tot pămîntul, dînd milioane de bolnavi.

Boala se ia și se răspîndește prin: tusea, strănutul, vorba, batistele, prosoapele murdare ale omului bolnav de gripă.

De asemenea, aglomerațiile (din autobuze, trenuri, hore, baluri) frigul sau schimbările de anotimp, favorizează răspîndirea bolii. Totodată un rol important îl are și organismul omului. S-a constatat că oamenii plăpînzi și slab hrăniți, se îmbolnăvesc mai ușor.

Semnele bolii sînt: Senzație de frig, fierbințeli, transpirații, dureri de cap, tuse. Bolnavul se simte rău, tușește și strănută, îi curge nasul, ochii lăcrămează. Se plînge de toropeală, lîncezeală, îl dor mușchii spatelui, șalelor, picioarelor. Pleoapele sînt umflate, fața este aproape roșie. La colțul gurii și nas apar bubițe mici ca o spuzeală (herpes). Mai apar apoi durerile în gît și pocniturile în urechi.

Dacă boala nu se complică se vindecă în 5-7 zile. Cînd boala se complică, apar aprinderile la plămîni, apă la plămîni, infecții la urechi, cap, rinichi etc.

Pentru tratament și prevenirea bolii bolnavul trebuie să anunțe doctorul sau felcerul. In lipsa acestora vom izola într-o cameră curată bolnavul, ferindu-l de cei sănătoși ca să nu se îmbolnăvească și aceștia. Ii vom da ceaiuri fierbinți, gargară dezinfectantă cu ceai de mușețel, îi vom face frecții generale cu spirt, îi vom pune ventuze. Ca mîncare îi vom da: dulciuri, fructe, compoturi, supe, cartofi copți, carne rasol (fiartă) etc.

Pentru prevenirea bolii vom evita: aglomerațiile, îmbrăcămintea necorespunzătoare, contactul cu cei bolnavi. Nu se va face nici o injecție cu PENICILINĂ fără avizul medicului.

Copiii îndeosebi trebuie feriți de bolnavii de gripă. Cei bolnavi n-au voie să tușească sau să strănute în preajma copiilor și nici să-i sărute sau să-i mîngîie, înainte de a se însănătoși complet. Obiectele de care s-a folosit bolnavul trebuiesc dezinfectate prin fierbere (vesela, batistele, șervetele etc).

Atît cei mici, cît și cei mari trebuiesc obișnuiți cu frigul, pentru a se căli și a rezista mai bine la o eventuală îmbolnăvire. Odăile de locuit, atelierele, sălile de școală, cooperativele de consum, clădirile gospodăriilor agricole colective, dormitoarele stațiunilor de mașini și tractoare, trebuiesc cît mai bine aerisite și expuse larg luminii. Razele luminii soarelui distrug nu numai microbul gripii, dar chiar și alți microbi.

Prin respectarea întocmai a acestor măsuri, gripa poate fi îndepărtată, și chiar dacă se ivește, ea va fi suportată mai ușor.

Dr. GH. M. GHEORGHE

Invățămintele și exemplele unui Festival

A trecut de la finala Festivalului bienal de teatru „I. L. Caragiale" o lună de zile, dar spectacolele prezentate atunci, unele din învățămintele acestui mare concurs, discuțiile cu o seamă de participanți își păstrează încă o puternică actualitate.

La faza finală au participat doar un mănunchi de echipe artistice sătești. Era și firesc să fie așa. Ajunseseră aici, la ultima verificare cei mai buni. Și mărturisesc că m-aș fi așteptat ca să zăresc la unii din ei o ușoară îngîmfare. M-am înșelat însă. Participanții au fost de o modestie cuceritoare, respectuoși și plini de înțelegere pentru ceilalți concurenți, disciplinați și însetați de a cunoaște lucruri noi, de a face un rodnic schimb de experiență. Și astăzi se poate afirma că această întîlnire a celor mai buni și mai înzestrați artiști amatori a contribuit din plin, în mod creator la îmbogățirea cunoștințelor artistice ale acestora, le-a atras atenția asupra minuțiozității cu care trebuie pregătit un spectacol, a arătat că la o bună reușită contribuie pe lîngă jocul actorilor și calitatea decorului și inteligența sufleurului și folosirea unor costume corespunzătoare.

Festivalul le-a arătat cît e de important ca interpretul să înțeleagă natura personajului, frămîntările lui, sufletul lui, să rostească replica clar, cu nuanțări potrivit împrejurărilor, să se miște firesc în scenă, cu naturalețe.

Talentul clocotitor al participanților, pasiunea lor pentru teatru, pentru frumos s-a îmbogățit în vremea acestei confruntări, cu o preocupare, în viitor, pentru cîștigarea măiestriei, a unei înalte simțiri artistice.

★

Despre Armeniș nu știam mai mult decît că e o stație măruntă între Băile Herculane și Caransebeș, din cele în care opresc numai trenurile de persoane. Comuna mi se păruse a fi așezată undeva pe aproape, risipită pe dealuri. Și iată că mi-a fost dat să cunosc tot ce are mai bun această comună ca manifestare artistică, aici, în București.

Pe scena Teatrului Tineretului, în fața unei săli care sublinia cu aplauze interpretarea lui Mihai Dragomir, a Victoriei Bica și a celorlalți consăteni, acești țărani bănățeni arătau cît se poate de convingător nivelul ridicat la care se prezintă teatrul sătesc de amatori.

Desigur că spectatorii au subliniat deopotrivă prin aplauzele lor nu numai îndemînarea, talentul acestora, dar și naturalețea jocului lor. Replicele, mișcările personajelor în scenă, frămîntările lor au avut o pecete de firesc. Și nu e de mirare. Interpreții erau cu toții țărani întovărășiți din comună. Trăiseră și el, în realitate, zilele mistuitoare cînd se frămîntau pentru a hotărî să rupă cu trecutul, să apuce pe un drum nou.

MIHAI DRAGOMIR
de la căminul cultural din comuna Armeniș, raionul Caransebeș,

În 1957 s-a înființat o întovărășire zootehnică în Armeniș. Mihai Dragomir, Niculescu David, Sandu Dumitru, Drafomir Petru s-au înscris printre primii. Și era firesc să fie așa. Ei contribuiseră prin activitatea lor de artiști amatori la munca de lămurire a consătenilor lor. Fuseseră agitatori. Nu merseseră în grup pe la casele oamenilor pentru a discuta cu ei. Îi chemaseră în sala căminului cultural din comună și le vorbiseră de pe scenă, cu o întîmplare din viață, asemănătoare. Activitatea lor artistică avînd o legătură puternică cu viața, contribuise la convingerea consătenilor.

Mihai Dragomir este cel mai vechi membru al echipei, sînt ispitit să-i spun „coloana vertebrală" a formației. În sat el este și președintele cooperativei de consum. Pentru munca lui, pentru hărnicie, a fost ales delegat la Congresul cooperației. Rețineți deci: țăranul întovărășit Mihai Dragomir, președintele cooperativei, găsește timp și pentru a juca teatru, și pentru a învăța, și pentru munca politică, și pentru a asculta păsurile consătenilor lui care-l îndrăgesc și vin la el cu încredere să se sfătuiască în cele mai diferite probleme.

Poate n-ar fi lipsit de interes să arătăm că cei din Armeniș au vorbit cu respect și considerație de echipele de teatru din Teregova, Orșova, Slatina Timișului, care le-au cedat cu greu întîietatea, dreptul de a merge la faza interregională. Și cine știe dacă peste doi ani nu vom aplauda, în finală, una din aceste echipe merituoase. In artă talentul și perseverența pot face minuni.

Satul Izvor din raionul Roman, nu are încă cămin cultural, dar dragostea pentru artă a locuitorilor săi nu cunoaște oprelişti. Pentru ce n-ar folosi deocamdată o sală de clasă pentru repetiții și spectacole, căci satul fiind micuț, încap cu toții și actorii și spectatorii.

De zece ani de zile, țăranii muncitori din Izvor au văzut astfel la „lucru" echipele lor de dansuri și cor. Incercările de a se juca piese de teatru au început mai tîrziu prin 1955. Nicolae Areanu îndrăgise teatrul în armată. Cînd s-a întors în sat s-a alăturat celor mai entuziaști susținători ai acestei idei. Și fiindcă aveau nevoie pentru piesă și de femei, a adus-o și pe Valeria, nevasta lui. Nimeni nu s-a născut învățat. Dar dacă o vrea și are și nițeluș șart la vorbă apăi o juca ea și teatru, spune Areanu.

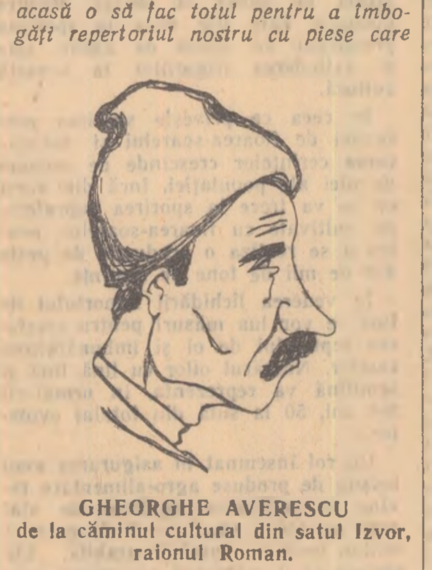
Invățătorii Constantin și Virginia Toia, sînt considerați izvoreni getbeget. Prin clasele lor au trecut multe generații de elevi. Le-au pus fiecăruia în mînă condeiul, i-au învățat să scrie, să citească. I-au călăuzit cu dragoste către lumină. Și tot ei i-au îndemnat să joace teatru.

Sufletul acestei echipe de teatru este fiica lor, Nicoleta. Tot învățătoare și ea. Un autentic talent al mișcării noastre de amatori. Ea a fost și instructorul echipei din Izvor. Cînd în aprilie 1958 au început repetițiile nu se gîndeau că vor ajunge mai departe de comuna Averești, de care ține satul. Ei se apucaseră să joace teatru nu cu gînduri preconcepute, ci pentru plăcerea lor și a consătenilor, din dragoste pentru frumos, atrași de noutatea acestei preocupări. Și iată-i pe țăranii întovărășiți din Izvor și pe cei trei învățători mergînd din izbîndă în izbîndă: la faza raională, la faza regională, apoi la faza interregională unde se înfruntă cu cele mai bune echipe din regiunea Iași, Galați, Suceava, și ***obțin dreptul de a participa la finala*** *pe țară.*

Sărbătoriți pentru aceste izbînzi la Bacău, ei au primit la București premiul al treilea.

Și rețineți: artiștii amatori Averescu Gheorghe, Areanu Nicolae, Atofănei Alexandru sînt membri în comitetul de conducere al întovărășirii „Calea spre socialism" din sat și au intrat în întovărășire cu întreg pămîntul. Sînt o pildă în viața de toate zilele și în activitatea artistică. Oameni adevărați ai zilelor noastre.

Pentru talentul cu care și-a interpretat rolul Gheorghe Averescu a primit și un premiu special. După ce a coborît de pe scenă ne-a mărturisit emoționat: „De cum mă voi înapoia acasă o să fac totul pentru a îmbogăți repertoriul nostru cu piese care să le arate oamenilor cît de frumoasă este viața în gospodăria colectivă. Căci aceasta este ținta noastră și vrem s-o realizăm cît mai curînd".

GHEORGHE AVERESCU
de la căminul cultural din satul Izvor, raionul Roman.

Artiștii amatori ai multor cămine culturale sătești au ce învăța din pilda aceasta, din dragostea și munca lor plină de abnegație cu care cultivă și răspîndesc în satele noastre lumina ***artei noastre*** *noi.*

LUCIAN CURSARU

Fiecare om — un apărător al proprietății socialiste

VASILE BRAILOIU
membru în comitetul de conducere al Asociației Juriștilor din R.P.R. Org. București

Proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție constituie baza puterii economice a statului democrat-popular și a creșterii continue a nivelului de trai al oamenilor muncii, baza înaintării cu succes pe calea socialismului. Tocmai de aceea, Plenara C.C. al P.M.R. din 9—13 iunie 1958, a pus în fața tuturor oamenilor muncii sarcina de a întări și apăra continuu proprietatea socialistă.

Sub conducerea partidului, oamenii muncii din țara noastră au obținut succese hotărîtoare în construirea bazei economice a socialismului, în extinderea în toate sferele economiei naționale a relațiilor de producție socialiste. Astăzi, sectorul socialist cuprinde în întregime industria, sistemul bancar-financiar și de asigurări precum și comerțul exterior, peste 90 la sută din transporturi, 80 la sută din comerțul interior. În agricultură, mai mult de 55 la sută din întreaga suprafață agricolă este cuprinsă în sectorul socialist. Cele peste 2.800 de gospodării colective, peste 12.000 de întovărășiri agricole, totalizează o suprafață de aproape 4 milioane de hectare, iar întregul sector socialist din agricultură cuprinde peste 7.500.000 de ha.

Țărănimea muncitoare simte din plin ajutorul pe care statul nostru de democrație populară l-a dat pentru creșterea și dezvoltarea multilaterală a producției agricole. De aici și sarcina țărănimii muncitoare pentru apărarea proprietății socialiste care reprezintă viitorul și bunăstarea ei.

Proprietatea socialistă, fie că îmbracă forma proprietății socialiste de stat (bun al întregului popor) fie că este proprietate cooperatist-colectivistă (a gospodăriilor colective sau a organizațiilor cooperatiste) trebuie apărată împotriva acelora care atentează la integritatea ei.

În conștiința unor oameni — nu mulți la număr — mai dăinuie rămășițe ale trecutului, obiceiuri și deprinderi urîte moștenite de la vechea orînduire. Ele sînt vătămătoare pentru orînduirea noastră democratică. Aceste concepții ce aparțin trecutului se manifestă în special sub forma infracțiunilor săvîrșite împotriva proprietății socialiste. Pericolul social pe care îl prezintă aceste infracțiuni impun și combaterea lor hotărîtă.

Dușmanul proprietății socialiste acționează în fel și chip. Văzînd cum îi fuge terenul de sub picioare Matei Negreanu — fost patron de restaurant în Ploești — a îmbrăcat blană de oaie peste aceea de lup și, miercs, a descins la Cîmpeni, în Țara Moților. Acolo a fost primit cu brațele deschise și fără a fi întrebat de trecut și antecedente, a fost considerat „specialist" și numit gestionar la restaurantul cooperativei Cîmpeanca. Cu complicitatea contabililor Popov și Cardoș, a conducerii cooperativei în frunte cu Ghiță Ilie și Vasile M., fostul patron a furat ca în codru, peste 950.000 de lei. El și complicii săi au primit condamnări pe măsura faptelor.

Anghel Chivu, gestionar la cooperativa din comuna Meri Petchi, raionul Snagov, a fost condamnat printr-o sentință penală, rămasă definitivă, la 6 ani închisoare pentru delapidare. De asemenea Stoica Gh., achizitor la cooperativa din Dor Mărunt, raionul Lehliu, a fost condamnat la 4 ani închisoare pentru însușirea sumei de 7.545 de lei. Achizitorul Habot Haim de la Fructexport-Iași și-a însușit contravaloarea unei cantități de fructe achiziționate în sumă de 19.000 de lei, fiind condamnat la 5 ani închisoare corecțională.

Exemple din acestea se mai pot da.

Întrucît apărarea avutului obștesc este o cauză a noastră, a tuturor avem datoria să demascăm pe jefuitorii avutului obștesc și pe cei care manifestă împăciuitorism și îngăduință față de aceștia. Trebuie să știm că legea e aspră și cu acei cetățeni care cunosc anumite fapte ale elementelor necinstite și nu le sesizează organelor de stat.

Vigilența de masă a oamenilor muncii din agricultură, grija lor permanentă față de avutul obștesc, atitudinea patriotică de demascare a celor care atentează la proprietatea socialistă sînt de mare importanță pentru întărirea regimului democrat-popular.

DIN MUNCA PENTRU CONSOLIDAREA GOSPODĂRIEI COLECTIVE

Experienţa colectiviştilor din Viile Noi

Pentru colectiviştii din Viile Noi, regiunea Constanţa, dezvoltarea multilaterală a însemnat una din principalele căi pentru consolidarea economică şi organizatorică a gospodăriei lor colective şi o sursă inepuizabilă de noi venituri pentru ridicarea nivelului lor de trai

De aceea, în anul trecut, în urma unei juste orientări economice, colectiviştii au dezvoltat sectorul zootehnic la 415 unităţi vită mare, sectorul legumicol la 53 ha, cel viticol la 21,68 ha şi cel pomicol la 2 ha. De asemenea, pe lîngă sectoarele de producţie dezvoltate, ei au înfiinţat şi dezvoltă întreprinderile anexe de prelucrare a laptelui, de prelucrarea produselor secundare rezultate de la vinificaţie, de cărămidărie, de confecţionat mături şi de conservarea legumelor, care au adus un însemnat aport la sporirea venitului bănesc al gospodăriei.

Datorită acestei dezvoltări multilaterale a producţiei, gospodăria a avut posibilitatea în numai cîţiva ani să obţină cantităţi mai mari şi mai variate de produse la unitatea de suprafaţă şi implicit venituri băneşti mai mari care au dus la creşterea necontenită a nivelului de viaţă al colectiviştilor, la crearea unui fond de bază destul de puternic. In prezent, fondul de bază al gospodăriei se cifrează la 1.113.530 lei, revenind în 1958 cîte 95.750 lei la 100 de ha teren agricol, iar venitul bănesc a ajuns la 1.198.712 lei, revenind în prezent 104.300 lei la 100 de ha teren agricol. Venitul bănesc a fost obţinut din legumicultură 511.612 lei, din zootehnie 325.521 lei, din sectorul cerealier 277.246 lei, din viticultură 37.726 lei şi de la întreprinderile anexe 46.607 lei.

Obţinerea unor producţii mai mari la unitatea de suprafaţă în urma dezvoltării multilaterale se poate constata comparînd rezultatele medii obţinute în ultimii doi ani cu media producţiei la ha a anilor anteriori — 1952—1956. Astfel, media producţiei obţinute la ha pe ultimii doi ani 1957—1958 faţă de anii anteriori 1952—1956 la grîu este de 1.431 kg la ha faţă de 1.055 kg la ha, la orz 1.943 kg la ha faţă de 1.250 kg la ha, la ovăz 1.976 kg la ha faţă de 1.300 kg la ha, la secară 1.555 kg la ha faţă de 1.160 kg la ha, la porumb boabe 2.050 kg la ha faţă de 1.909 kg la ha, la struguri 3.200 kg la ha faţă de 1.600 kg la ha. etc.

De asemenea, rezultatele pozitive ca urmare a dezvoltării multilaterale şi unei raţionale îmbinări a ramurilor de producţie se pot constata în ceea ce priveşte creşterea producţiei şi în sectorul zootehnic. De la 2.060 litri lapte pe cap de vacă furajată media pe 1952—1956, producţia a crescut la 2.550 litri în anii 1957—1958, la lînă de la 1,8 kg pe cap ovină la 2,38 kg. iar la ouă de la 74 buc la 95 buc pe cap de pasăre.

Cu toate că în anul 1958 condiţiile naturale n-au fost dintre cele mai bune, colectiviştii au reuşit să obţină o recoltă medie de 1.281 kg la ha grîu pe suprafaţa de 331 ha, 3.025 kg porumb ştiuleţi la ha pe 266 ha, 1.450 kg ovăz la ha, pe 52 ha, floarea-soarelui 1.322 kg la ha pe 78 ha, 1.676 kg/ha secară, 4.820 kg struguri viţă nobilă la ha pe 9 ha etc.

Şi la producţia sectorului zootehnic s-au obţinut rezultate destul de frumoase: 2.470 l. lapte pe cap de vacă furajată, 2,45 kg lînă pe cap ovină, 110 buc ouă pe cap pasăre, 41 litri lapte pe cap de oaie etc.

In prezent gospodăria are un efectiv destul de numeros de animale de producţie. Taurine 78 din care 38 vaci, ovine 680 din care 520 oi fătătoare, 53 porcine şi 1.000 păsări din care 980 găini şi 120 gîşte efectiv care este în continuă creştere. In anul 1959, potrivit sarcinilor de plan, gospodăria va avea 90 taurine, 750 ovine, 233 porcine şi 1.600 păsări. De asemenea, în ramura producţiei vegetale se va extinde sectorul legumicol la 70 ha, viticultura la 40 ha şi pomicultura la 4 ha. Faţă de posibilităţile existente socotim însă că numărul animalelor şi al păsărilor este foarte mic.

Dezvoltînd multilateral producţia şi realizînd recolte şi producţii mari în 1958, gospodăria a vîndut statului pe bază de contracte peste 155 tone cereale, 30 tone leguminoase, 120 tone legume, 100 Hl lapte, 1.507 kg lînă şi alte produse. Totodată a desfăcut pe piaţa oraşului Constanţa şi prin cantinele diferitelor întreprinderi peste 395 tone legume, 8 tone fructe, 860 Hl lapte şi alte produse.

Pentru ziua-muncă în acest an s-a repartizat 9,7 kg cereale, 13 kg furaje, 8,5 lei şi însemnate cantităţi de legume, brînză, vin, ţuică, ulei. Pentru cele 632 zile-muncă tînărul colectivist Chiţu Timotei a primit 2.022 kg grîu, 3.792 kg porumb, 252 litri vin, 95 litri ulei de floarea-soarelui, 5.372 lei şi alte produse.

Experienţa colectiviştilor din Viile Noi demonstrează că, dacă orientarea de bază a gospodăriei şi dezvoltarea ramurilor complimentare şi anexe cu cea mai superioară productivitate şi rentabilitate în condiţiile locale se stabileşte just, se poate asigura şi creşterea fermă a producţiei la fiecare ha de teren şi se pot obţine rezultate superioare care duc la consolidarea organizatorică şi economică a gospodăriei colective.

Ing. A. IONESCU

Ne scriu corespondenţii

Colectiviştii au primit veniturile

Muncind pe tarlale întinse, cu mijloace mecanizate, după cele mai avansate reguli agrotehnice, gospodăriile agricole colective au reuşit ca în anul 1958 să obţină producţii mari la toate culturile. Acest lucru a făcut ca gospodăriile să împartă colectiviştilor la ziua-muncă însemnate cantităţi de produse şi mari sume de bani.

● Gospodăria colectivă „Nicolae Bălcescu" din comuna Ulmu, raionul Filimon Sîrbu, a împărţit pentru fiecare zi-muncă cîte 14 kg porumb, 1 kg ceapă, 1,700 kg grîu 1,200 kg cartofi, zahăr, fasole, varză şi cîte 10 lei. Valoarea unei zile-muncă se ridică la 40 de lei. Colectivistul Filofte Turcu, de pildă, a primit pentru cele 560 de zile-muncă lucrate în gospodărie, produse şi bani în valoare de 22.400 lei.

GH. JALBA

● La gospodăria colectivă din Cenad, raionul Sînnicolaul Mare, fiecare colectivist a primit pentru o zi-muncă 2 kg porumb, 3 kg. grîu, zahăr, zarzavaturi, precum şi 10 lei. Pentru cele 1.144 zile-muncă lucrate în gospodărie împreună cu familia sa, Ghimeş Ioan a primit 2.288 kg porumb, 3.053 kg grîu, 169 kg zahăr, cartofi şi 11.440 lei.

● Dinu Gheorghe de la gospodăria colectivă din Uihei, regiunea Timişoara, pentru cele 866 zile-muncă a primit următoarele: 2.598 kg. grîu, 4.589 kg porumb, 303 kg zahăr, 2.338 kg cartofi, floarea-soarelui, orz, zarzavaturi şi 16.454 lei.

I. SBIRCIOG

● O dată cu sfîrşitul anului 1958, colectiviştii din Valea lui Mihai, raionul Săcueni, şi-au împărţit veniturile. Astfel, la fiecare zi-muncă a revenit: 2,900 kg grîu, 3 kg porumb, 3,400 kg cartofi, vin fîn, paie etc., şi 15 lei

Familia colectivistului Ivan Pop pentru cele 751 zile-muncă lucrate a primit 2.177 kg grîu, 2.253 kg porumb, 190 litri vin şi 11.265 lei.

I. BOBOC

Vizitînd pe colectivişti

BELŞUG ÎN GOSPODĂRIE şi în casele celor harnici

Membrii gospodăriei colective „Iosif Ranghet" din comuna Ciorăşti, raionul R. Sărat, au obţinut în anul 1958 însemnate succese. Aplicînd cu pricepere regulile agrotehnice şi folosind din plin ajutorul mecanizatorilor de la S. M. T., ei au obţinut la hectar: 1.507 kg. grîu, 2.960 kg. porumb, 20.000 kg. sfeclă de zahăr, 1.725 kg. floarea-soarelui etc.

Lupta pentru obţinerea de recolte bogate s-a împletit totodată cu aceea pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. Astfel, după consfătuirea de la Constanţa, numărul vacilor a crescut mai bine de 4 ori, cel al scroafelor de două ori, al păsărilor de 4 ori, iar cel al oilor cu 25 la sută.

Dezvoltînd mai multe ramuri de producţie şi sporind recolta la ha., gospodăria colectivă din Ciorăşti a putut valorifica în 1958 pe bază de contract 120.000 kg. de porumb, 70.000 kg. de grîu, 22.000 kg. de floarea-soarelui, 20.000 litri de lapte de vacă şi oaie, 1.000 kg. de lînă, 30 de porci graşi, 12 vite mari grase etc. De asemenea, a valorificat cantitatea de 9.000 kg. de struguri, 500 de păsări, aproape 40.000 de ouă de găină. Toate acestea au adus gospodăriei, colectiviştilor deci, un venit de 1.501.324 lei faţă de 458.624 lei cît a fost venitul anului 1957.

Urmînd recomandările consfătuirii de la Constanţa, pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriei, colectiviştii din Ciorăşti au mai avut ca primă grijă mărirea fondului de bază, care la sfîrşitul anului trecut a fost de 1.050.930 lei. Preocupaţi de continua dezvoltare a gospodăriei, în vederea întăririi sectorului zootehnic, ei au construit în 1958 două grajduri pentru animale mari, două puiernițe şi alte construcţii necesare gospodăriei.

Drept urmare a strădaniilor pentru obţinerea de recolte bogate, pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, pentru venituri mari, colectiviştii din Ciorăşti au primit în 1958 însemnate cantităţi de produse şi bani la ziua-muncă. Astfel, pentru fiecare zi-muncă, ei au primit cîte 15 kg. porumb, 6,250 kg. grîu şi altele, precum şi cîte 13 lei, valoarea zilei-muncă ridicîndu-se în felul acesta la 51,70 lei. Colectivistul Enache Oancea, bunăoară, a primit pentru cele 270 de zile-muncă 4.050 kg. de porumb, 1.687 kg. de grîu, 327 kg. de floarea-soarelui, 5.400 kg. de furaje şi o mare cantitate de alte produse, precum şi 3.510 lei. De asemenea, colectivistul N. Ştirbei a dus acasă pentru 350 zile-muncă 2.187 kg. de grîu, 5.250 kg. de porumb, 435 kg. de floarea-soarelui, importante cantităţi de ovăz, fasole, legume şi 4.550 lei.

Veniturile mari obţinute de pe urma muncii în gospodărie au făcut ca un mare număr de colectivişti să-şi construiască case trainice, spaţioase, pe care le-au mobilat cu lucruri bune. Colectivistul Ion Gh. R. Vlad, care în trecut locuia într-o casă dărăpănată, stă acum într-una nouă cu 6 camere, mobilată cu mobilă nouă şi cu covoare. De asemenea, el şi-a cumpărat aparat de radio şi maşină de cusut. Asemenea lui, alţi 70 de colectivişti şi-au făcut case noi; alţi 20 şi le-au renovat pe cele existente, 30 şi-au cumpărat aparate de radio, 20 mobilă nouă modernă, 200 biciclete, iar unul motocicletă.

Privirile ţăranilor muncitori individuali au fost atrase tot mai mult de succesele gospodăriei colective, de traiul îmbelşugat al colectiviştilor. De aceea, în 1958 mulţi au intrat în rîndurile colectiviştilor, astfel că în prezent gospodăria colectivă din Ciorăşti numără 474 de familii, faţă de 120 cîte avea la începutul anului 1958.

Păşind în acest an, colectiviştii din Ciorăşti sînt hotărîţi să lupte cu avînt sporit pentru consolidarea succeselor de pînă acum — pentru recolte tot mai bogate, pentru dezvoltarea averii obşteşti, pentru realizarea de şi mai mari venituri băneşti.

V. CAZACU

La împărţirea veniturilor în gospodăria agricolă colectivă

Învăţăminte practice

Gospodăria colectivă „Griviţa Roşie" din comuna Traian, raionul Caracal. Ziua împărţirii produselor. Feţele senine şi pline de voie bună ale colectiviştilor strînşi în bătătura gospodăriei, arată că ei sînt mulţumiţi pe deplin de roadele muncii lor. Căci, 1.981 kg. de grîu, 2.436 kg. de orz şi 2.340 kg. de porumb boabe, obţinute în medie la hectar, sînt recolte, nu şagă.

Aceste succese se datoresc muncii unite, împletită cu aplicarea cu stricteţe a regulilor agrotehnice. Trebuie arătat că pentru colectiviştii din Traian, sfaturile şi îndrumările tehnice date de cercetătorii de la staţiunea experimentală agricolă I.C.A.R.-Studina au constituit învăţăminte preţioase pe care le-au aplicat întocmai. Astfel, ei au arat toamna întreaga suprafaţă pe care au semănat-o în primăvară cu porumb. Cercetătorii i-au sfătuit pe colectivişti să semene la timpul optim, să aibă sămînţă de calitate, să întreţină bine şi la timp culturile, să aleagă cel mai bun teren în funcţie de planta premergătoare. Semănînd, spre exemplu, 40 de hectare de grîu după mazăre, în primul şi al doilea an, gospodăria colectivă a recoltat în vara trecută de pe aceste terenuri, cîte 2.400 kg. boabe la hectar. Recoltele mari obţinute de colectiviştii din Traian n-au venit deci ca o mană cerească ci ele au rezultat în urma unei munci sîrguincioase făcute după cerinţele ştiinţei agricole. De aceea puteai citi în ziua împărţirii produselor atîta bucurie pe feţele colectiviştilor.

— Nu ne bucurăm numai că hambarele şi pătulele noastre sînt pline, dar şi că individualii îşi dau tot mai bine seama că în gospodăria colectivă se munceşte şi se trăieşte mult mai bine, spunea brigadierul Ştefan Piţuru.

— Cu ce te-ai fi ales tu în anul ăsta Floreo, dacă nu te înscriai astă-primăvară în colectivă? l-a întrebat Ştefan Piţuru pe David Florea, în ziua împărţirii veniturilor.

— Păi, cu ce s-a ales Ene Gheorghe sau Dan Petre care au pămînt ca şi mine: cu oase rupte de muncă şi cu cîştig mic.

Intr-adevăr, de pe 1,50 ha. teren, ţăranul individual Ene Gheorghe a recoltat anul trecut doar 780 kg. de grîu, iar porumb şi mai puţin. David Florea care la intrarea în gospodăria colectivă, în primăvara lui 1958, avea tot 1,50 ha., a primit de la gospodărie 2.511 kg. grîu, 2.293 kg. porumb, 1.092 kg. orz, 2.983 lei, plus însemnate cantităţi de legume, brînză, ţuică etc.

Faptele au convins şi astfel, în vremea din urmă, Ene Gheorghe a venit şi a depus cerere de intrare în gospodărie, aşa cum au făcut şi cele 81 familii de ţărani muncitori din comuna Traian, înscrise în 1958 în gospodăria colectivă.

Colectiviştii din Traian au arătat celorlalţi ţărani muncitori din comună, că munca unită, folosirea maşinilor şi tractoarelor şi aplicarea regulilor ştiinţei agrotehnice, este izvorul belşugului.

V. POPA

Averea obştească, mîndria colectiviştilor

Ştiind că ferma de animale aduce gospodăriei mari venituri, colectiviştii din Insurăţei, raionul Călmăţui, au dezvoltat în ultimul timp creşterea porcilor, a vacilor şi oilor. In prezent, turma de oi numără peste 1.000 de capete, cireada de vaci 400 capete, iar numărul porcilor a ajuns la peste 450 capete.

In fotografia 1: o parte din turma de oi a gospodăriei.

In fotografia 2: Tov. Ion Ardeleanu, fruntaş în creşterea porcilor.

ÎN SERA GOSPODĂRIEI COLECTIVE

Colectiviştii din comuna Cristian, raionul Sibiu, acordă o mare atenţie culturilor de seră, care le aduc însemnate venituri.

In fotografie: harnica colectivistă Suzana Gremegier la stropitul culturilor.

Despre unele probleme privind creşterea animalelor în gospodăriile de stat din regiunea Constanţa

Dacă s-ar stabili o ordine a tradiţiei pe care o au regiunile în creşterea animalelor mari, Dobrogea ar deţine ultimul loc. Ani de-a rîndul, locuitorii Dobrogei au crescut doar oi. In peisajul dobrogean cirezile de vaci sînt o apariţie de dată recentă. Numai după ce au luat fiinţă gospodăriile colective şi gospodăriile agricole de stat, locuitorii satelor dintre Dunăre şi Mare au început să crească vaci în număr mare. Astăzi o singură gospodărie de stat — cea din Ovidiu — are peste 100 de vaci. O altă gospodărie — cea din Peştera — a obţinut în primele zece luni ale anului o producţie de 3.270 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. In gospodăriile de stat constănţene a luat o mare dezvoltare şi creşterea porcilor. Gospodăria de stat Dudeşti are nu mai puţin de 1.100 de scroafe fătătoare. Dobrogea se transformă astfel într-o regiune producătoare de mari cantităţi de lapte şi carne.

In anul 1958, gospodăriile de stat dobrogene au făcut paşi mari înainte în domeniul creşterii animalelor. In comparaţie cu 1957 s-au obţinut cu peste 300 de litri mai mult lapte pe cap de vacă furajată. Planul anual de livrări de lapte fusese îndeplinit în numai zece luni în procent de 101 la sută. La 20 noiembrie deja 25 de unităţi nu mai erau datoare statului nici un litru de lapte. Gospodăriile Murfatlar şi Moşneni, depăşiseră producţia medie planificată în regiune pe cap de vacă furajată cu 530 şi 710 litri de lapte. Este neîndoielnic că aceste unităţi pot obţine rezultate şi mai bune în cazul unui plan mobilizator care să prevadă producţii mai mari.

Indeplinirea planului la producţia de lapte nu trebuie să liniştească Trustul regional Gostat. Din cele 25 de unităţi care şi-au depăşit sarcinile, numai 11 au obţinut acest succes pe seama creşterii producţiei medii de lapte pe cap de vacă. Celelalte 14 gospodării au livrat mai mult lapte decît aveau trecut în plan prin sporirea numărului de vaci. Trustul are datoria să acorde o atenţie deosebită acelor unităţi care deţinînd efective mari de vaci, pot aduce o contribuţie substanţială la îndeplinirea şi depăşirea producţiei planificate. Gospodăria din Dudeşti care are 150 de vaci a obţinut abia 1.600 de litri pe cap de vacă, fiind cu exact 700 de litri sub producţia medie planificată pe regiune.

Trustul trebuie să combată cu tărie asemenea păreri ca ale tovarăşului Popovici, directorul gospodăriei Ovidiu, care afirmă că nu-i cazul să se îngrijoreze din cauza neîndeplinirii planului fiindcă şi aşa gospodăria obţine beneficii. De asemenea nu trebuie pusă numai pe seama condiţiilor obiective scăderea producţiei medii zilnice de la 9,1 litri în iulie la sub 5 litri în noiembrie. Unele gospodării au înregistrat scăderi şi mai mari. De exemplu, la Murfatlar producţia a scăzut în aceeaşi perioadă de la 14 litri la 3,5 litri.

Au fost înregistrate scăderi şi la creşterea în greutate a tineretului taurin. Intre 1 ianuarie şi 1 noiembrie 1958 sporul mediu zilnic a fost de 489 grame. In octombrie a fost cu 85 de grame mai mic. De asemenea se consumă prea multe unităţi nutritive la 1 kg. creştere în greutate. Aceasta din cauza că în multe unităţi nu există o furajare variată care să asigure în cantităţile necesare substanţele nutritive trebuincioase creşterii.

Creşterea numărului de animale şi îndeplinirea planului de montă se numără şi ele printre problemele importante ce se pun în faţa gospodăriilor de stat dobrogene. In loc de o sporire a numărului de vaci asistăm în unele gospodării la o reducere a lui. Astfel, gospodăria de stat Mircea Vodă a vîndut 72 de vaci faţă de 28 cît avea în plan. Planul de montă a fost îndeplinit de numai 10 gospodării. Unele unităţi, ca de pildă, cea din Baia n-au asigurat taurilor de reproducţie o bună furajare. Folosirea acestor tauri va duce la obţinerea de produşi anemici ce nu vor putea fi păstraţi pentru mărirea efectivului.

Şi mai acută este problema îndeplinirii planului de montă în ramura creşterii porcilor. Necesitatea de a se mări rapid numărul bovinelor face ca o bună parte din producţia de carne să fie asigurată prin carne de porc. Se ştie că porcii se înmulţesc repede şi cresc repede, iar carnea lor are o valoare calorică mare. In regiunea Constanţa sînt gospodării care au obţinut şi-n privinţa sporirii numărului de porci rezultate bune. Gospodăria din Cocargeaua cu 1,9 fătări anuale pe cap de scroafă, la 272 la scroafe, se numără printre unităţile fruntaşe. Pe întregul trust însă anul s-a încheiat cu un minus de 25.000 de purcei faţă de plan. Aceasta înseamnă cel puţin 20.000 de porci graşi, înseamnă 200 de vagoane de carne şi grăsimi. Din păcate, situaţia aceasta nu se va curma prea curînd, peste tot. De pildă, în gospodării ca cele din Jegălia şi Cernavodă planul de montă e departe de a fi îndeplinit. Dacă mai ţinem seama şi de faptul că se fac numeroase erori de înregistrare, vedem că-n privinţa montei în sectorul porcin lucrurile nu se desfăşoară cum trebuie.

Fără îndoială că gospodăriile de stat dobrogene au mult mai multe realizări decît lipsuri. Nu m-am oprit însă asupra realizărilor ci asupra lipsurilor. Lichidarea acestora din urmă va face ca succesele să sporească. Regiunea Constanţa are tot ce-i nevoie pentru a deveni o mare producătoare de carne şi lapte.

M. CALIANU

Gospodăria va cultiva cu orez 1.000 de ha

Printre gospodăriile agricole de stat care în anul 1958 au cultivat orez pe suprafeţe întinse, se numără şi cea din Olteniţa. Gospodăria a însămînţat orez pe 615 ha., depăşind cu 270 de kg. producţia planificată. Demn de subliniat e faptul că depăşirea s-a obţinut în condiţii grele (la 2 iulie, la 2 şi 6 august şi la începutul lui septembrie 1958, aci temperatura scăzînd sub 6 grade. In plus, pe această suprafaţă s-a cultivat orez mai mulţi ani consecutiv).

In dorinţa de a afla cum va contribui gospodăria în anul 1959 la îndeplinirea sarcinii de a se acoperi nevoile consumului intern de orez din producţie proprie, ne-am adresat zilele trecute, tov. ing. N. Nicolaescu, agronomul şef al gospodăriei care la întrebările puse, ne-a dat următoarele răspunsuri:

INTREBARE: Ce lucrări au fost executate în 1958 la secţia Chirnogi a gospodăriei de stat Olteniţa, încît s-a reuşit a se depăşi planul de producţie?

RASPUNS: Pe cea mai mare parte a orezăriei (circa 80 la sută) s-au efectuat în 1957 arături adînci de toamnă, încorporîndu-se pe circa 100 de hectare cîte 20 de tone de gunoi de grajd, pe alte 200 hectare cîte 200 de kg. de superfosfat la hectar, iar pe 80 de hectare cîte 2.000 de kg. de fosfogips, ca amendament. In primăvară, folosind tractoarele, am discuit întreaga suprafaţă a orezăriei de două ori şi am făcut nivelarea în uscat. Pe parcelele mai îmburuienate, am executat şi o arătură superficială, cu animale.

Totodată, am asigurat sămînţă de bună calitate. Pe 50 de hectare am folosit sămînţă din soiul Pierrot, pe 280 de ha. din soiul Belardone, pe 165 de ha. am pus soiul Maratelli, pe 90 de ha. soiul Nano-Wioline, iar pe 25 de hectare soiul Balilla.

Insămînţarea s-a făcut cu sămînţă iarovizată, dînd cîte 180—200 de kg. la hectar — potrivit indicaţiilor delegaţilor Departamentului Gostat. Părerea noastră, a celor din gospodărie, este că această cantitate e insuficientă. E necesar pentru a asigura o densitate uniformă să dăm pe viitor neapărat 220 de kg. la hectar, deoarece nu putem conta pe „fraţii" fiecărei plante, aceştia neajungînd în acelaşi timp la maturitate. După ce orezul a început să încolţească, în scopul unei bune înrădăcinări a plantelor, noi am retras apa din parcele şi am introdus-o din nou după două săptămîni. Am făcut apoi două plivituri şi unde a fost nevoie chiar trei. După înrădăcinarea plantelor, am distribuit cîte 200 de kg. de superfosfat pe hectar, în afară de alte 200 de kg. pe hectar între primul şi cel de-al doilea plivit. Pe parcelele unde orezul a fost mai slab, am dat şi cîte 50 de kg. de sare potasică la hectar. Pe întreg ciclul de vegetaţie, am dat 600 de kg. de îngrăşăminte la hectar. Subliniez că ar fi fost nevoie de 800—1.000 de kg. de fiecare hectar, dar cantităţile respective ne-au lipsit. In cursul vegetaţiei, după formarea bobului orezului, a fost spicuit mohorul, iar apa a fost retrasă. Lucrările în orezărie în afară de arături, însămînţat, nivelat şi desfundatul canalelor au fost făcute manual. Gospodăria a asigurat mîna de lucru necesară din vreme cu ţăranii muncitori din Chirnogi. Recoltatul l-am început la sfîrşitul lunii septembrie, lucrîndu-se concomitent şi la treierat, cu ajutorul a 8 batoze şi 8 combine C.-1 Cel mai bun orez folosit s-a dovedit a fi cel din soiul Balilla, care ne-a dat 3.800 de kg. la ha.

Cred că merită a fi subliniat şi faptul că faţă de 3,09 lei per kilogram cît a fost preţul de cost planificat, noi am reuşit să realizăm kilogramul de orez cu 2,95 lei.

INTREBARE: In vederea obţinerii unei recolte bogate în anul 1959, ce măsuri au fost luate pînă acum?

RASPUNS: In anul 1959, va trebui să extindem orezăria gospodăriei pe 1.000 de hectare. Pe o suprafaţă de 750 de hectare de orezărie veche, s-au efectuat din timp în toamna trecută arături adînci de toamnă dîndu-se pe 100 de hectare cîte 1.400 de tone de gunoi de grajd la hectar, iar pe 250 de ha. îngrăşăminte chimice. Alte 300 de hectare pe care trebuie să cultivăm orez în 1959, urmează să fie amenajate, executîndu-se nivelatul terenului, diguri, canale, vane, vanete etc., de către „Trustul de îmbunătăţiri funciare". In această privinţă, trebuie arătat că deşi în ultimele două luni s-a putut lucra în condiţii cît se poate de bune, nu s-au făcut amenajări nici măcar pe un singur hectar. De aceea, socot că e necesar să fie luate grabnic măsuri ca lucrările respective pentru amenajarea celor 300 de hectare să fie însfîrşit începute.

Intrucît gospodăria noastră este raionată pentru producerea de sămînţă de orez, ne-am oprit după treieriş cantitatea necesară viitoarelor însămînţări expediind totodată 300 de tone la gospodăriile de stat Caracal şi Piscul Sadovei-Craiova, Banloc-Timişoara, Slobozia, Mărculeşti, Mîrşa şi Frumuşica, regiunea Bucureşti.

Socot că e necesar să mai adaug, că abia în ultimele zile am început să primim cantităţile de îngrăşăminte chimice necesare (12 vagoane în 3 zile) pe care ar fi trebuit să le încorporăm în brazdă, odată cu arăturile adînci de toamnă. Sîntem nevoiţi de aceea, să le folosim abia în primăvară, odată cu pregătirea terenului pentru însămînţări.

AL. RAICU

Intreaga omenire salută grandiosul succes al Uniunii Sovietice

„Cea mai mare din toate realizările ştiinţifice", „Acest succes insuflă speranţe omenirii dornice de pace", „Al patrulea premiu în cosmos"...

Sute şi mii de asemenea aprecieri se fac astăzi în toate ţările de pe glob în legătură cu excepţionala realizare obţinută de Uniunea Sovietică, prin trimiterea unei rachete în direcţia Lunii. Oameni de toate profesiile şi de cele mai diferite păreri politice, conducători de state, savanţi de pretutindeni, ziarişti, ingineri, muncitori şi ţărani, comentează cu însufleţire succesul ştiinţei sovietice. Zborul rachetei sovietice în cosmos a stîrnit un uriaş ecou pe tot globul.

La Moscova, în noaptea de 2 spre 3 ianuarie, cînd a avut loc lansarea rachetei cosmice, a fost o adevărată sărbătoare prilejuită de aflarea acestei veşti. Ştirea s-a răspîndit repede în fabricile şi uzinele unde lucrează schimburi de noapte şi pretutindeni în marele oraş. Mii de moscoviţi au ieşit pe străzi, împărtăşindu-şi noutăţile. La Universitatea de pe colinele lui Lenin, studenţii s-au trezit cu toţii, au aprins luminile în întreaga clădire, s-au îmbrăţişat şi felicitat. Noaptea tîrziu, sute de perechi au ieşit în piaţa universităţii şi au dansat pînă la ziuă.

Cercetătorii sovietici care se află la staţiunile ştiinţifice de la Polul Nord, acolo unde sînt gheţuri veşnice, au trăit aceleaşi momente sărbătoreşti. De la staţiunea în derivă Polul Nord nr. 6 s-a transmis „In gerul aspru, spărgînd întunecimea iernii polare, ca o muzică fermecătoare au pătruns semnalele rachetei cosmice. Imbrăţişînd aparatul de radio, şi cu respiraţia tăiată, ascultăm „vocea" noii creaţii a ştiinţei sovietice... Patria noastră a început cu bine anul 1959".

Intregul popor sovietic ia parte cu o mare bucurie şi încredere la acest eveniment epocal.

In ziua de 3 ianuarie, la cîteva minute după aflarea veştii despre lansarea rachetei, posturile de radio şi staţiunile de televiziune din S.U.A., Japonia şi alte ţări şi-au întrerupt programele pentru a anunţa grandiosul succes. In aceeaşi zi, preşedintele S.U.A., Eisenhower, a dat publicităţii o declaraţie în care subliniază că lansarea cu succes de către sovietici a unei rachete care trebuie să treacă în apropierea Lunii, „este un mare pas înainte în cucerirea de către om a întinderilor nesfîrşite ale spaţiului cosmic. Trebuie să fie pe deplin recunoscut meritul savanţilor şi inginerilor care au realizat această acţiune şi noi îi felicităm pentru succesul lor".

Sîmbătă dimineaţă, toate ziarele din Statele Unite au publicat sub titluri mari şi unele pe pagini întregi vestea succesului rachetei cosmice sovietice. Din comentariile presei americane ca şi din declaraţiile făcute de diverşi oameni politici se desprinde respect plin de îngrijorare. Presa capitalistă din S.U.A. şi alte ţări occidentale este silită să recunoască faptul că S.U.A. se află mult în urma Uniunii Sovietice în privinţa dezvoltării ştiinţei şi a studierii spaţiului cosmic. In această privinţă e interesant de amintit că în timp ce Uniunea Sovietică a lansat cu succes trei sateliţi artificiali ai Pămîntului, dintre care cel de-al treilea îşi continuă şi acum drumul în jurul Pămîntului, S.U.A. au făcut şase încercări de a lansa sateliţi cu ajutorul unei rachete Vanguard şi numai una singură a izbutit. Iar în vreme ce ultimul satelit artificial sovietic cîntăreşte, fără racheta purtătoare, 1.327 kilograme, cel mai greu satelit lansat de S.U.A. — la 19 decembrie 1958 — are, fără racheta purtătoare o greutate de numai 67,5 kilograme.

Superioritatea indiscutabilă a ştiinţei şi tehnicii sovietice este demonstrată odată mai mult de trimiterea în direcţia Lunei a rachetei cosmice lansată la 2 ianuarie 1959. Ultima treaptă a rachetei cosmice cîntăreşte fără combustibil 1.472 kilograme, avînd la bord o aparatură ştiinţifică de 361,3 kilograme, în vreme ce S.U.A. a încercat să trimită spre Lună, fără succes însă, un corp în greutate de numai 38,5 kilograme.

La Pekin şi Londra, la Praga şi Paris, în toate capitalele ţărilor lumii, în oraşele şi satele de pe glob se comentează succesul obţinut de U.R.S.S. Directorul Institutului de energie atomică al Academiei de Ştiinţe a R. P. Chineze, Ţian San-ţian, unul dintre cei mai de vază specialişti chinezi în domeniul fizicii nucleare, salutînd lansarea rachetei cosmice sovietice, a apreciat acest fapt „drept un mare eveniment în istoria lumii". Savantul britanic Kenneth Gatland, vicepreşedintele societăţii interplanetare britanice, a subliniat: „Călătoria rachetei cosmice sovietice constituie cea mai mare din toate realizările ştiinţifice". Haiaşi, director şi secretar general al Asociaţiei japoneze pentru cultură internaţională, a declarat că „lansarea de către Uniunea Sovietică a unei rachete cosmice în direcţia Lunei reprezintă o nouă pagină glorioasă pentru întreaga omenire în istoria cuceririi cosmosului. Acest succes insuflă speranţe în inimile japonezilor şi ale tuturor locuitorilor globului dornici de pace şi prietenie între toate popoarele".

Savanţii francezi de seamă acordă, de asemenea, o înaltă preţuire realizării excepţionale a ştiinţei şi tehnicii sovietice. Directorul observatorului de la Saint-Michel de Provence, Ferenbach, a declarat că „rezultatul dobîndit de savanţii sovietici este strălucit din toate punctele de vedere".

In comentariile ziarelor, savanţilor, oamenilor politici care privesc cu simţ de răspundere realităţile vremurilor noastre se subliniază că nu există om cinstit din lume care să nu se bucure din toată inima de acest măreţ eveniment despre care vor vorbi copiii şi nepoţii noştri. Acest succes triumfal al oamenilor sovietici înflăcărează inimile tuturor prietenilor păcii şi colaborării între popoare. Omenirea este convinsă că progresele ştiinţei şi tehnicii sovietice sînt puse cu consecvenţă şi fermitate în slujba cauzei păcii şi progresului. De aceea, ea priveşte cu un sentiment de mare încredere şi satisfacţie istorica cucerire a U.R.S.S.

Simbol al dorinţei de pace şi progres ştiinţific al oamenilor sovietici, racheta cosmică lansată de U.R.S.S. este în acelaşi timp un îndemn la o atitudine realistă în problemele vieţii internaţionale. Acest succes grandios al U.R.S.S. trebuie să-i facă să înţeleagă pe cei care încă n-au înţeles că politica „de pe poziţii de forţă" în relaţiile cu U.R.S.S. este mai absurdă decît oricînd. Aşa cum subliniază ziarul francez „Journal du Dimanche" nu mai este cu putinţă de închipuit vreo altă formă raţională de relaţii între lumea socialistă şi cea capitalistă decît coexistenţa paşnică.

Ţările lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. au subliniat în repetate rînduri dorinţa lor de a se întrece pe cale paşnică cu ţările capitaliste. Viteza cu care zboară racheta cosmică este un simbol al ritmului cu care Uniunea Sovietică şi celelalte ţări socialiste intenţionează să desfăşoare întrecerea cu lumea capitalistă. Noul şi triumfalul succes al gîndirii sovietice este o chezăşie că în întrecerea dintre cele două sisteme existente astăzi în lume, victoria va fi de partea socialismului.

ŞTIINŢA ŞI TEHNICA SOVIETICA au făurit prima planetă artificială a sistemului solar

(Urmare din pag. 1-a)

La 5 ianuarie, la ora 4 dimineaţa (ora Moscovei), coordonatele rachetei au fost următoarele: ascensiunea dreaptă de — 14 ore 18 minute şi declinaţia minus 15 grade 11 minute.

vor poposi oameni. Lansarea cu deplin succes a sateliţilor artificiali de către U.R.S.S. a constituit prima etapă pe această cale grea. Acum ceea ce altă dată părea cu neputinţă de înfăptuit, a devenit şi mai realizabil, a devenit pe deplin posibil.

Incepînd cu greutatea rachetei, cu viteza ei şi cu bogăţia de aparate perfecţionate pe care le posedă, totul este uimitor. Şi această realizare unică în lume a fost înfăptuită de Uniunea Sovietică, prima ţară de pe glob care a păşit pe drumul socialismului şi în care astăzi se construieşte comunismul, ţara în care totul este pus în slujba fericirii omului. Această extraordinară realizare a putut fi înfăptuită de ţara în care gîndirea omenească este atotputernică, în care ştiinţa, tehnica, industria au ajuns pe culmi nebănuite. Epocalul succes al Uniunii Sovietice demonstrează fără putinţă de tăgadă imensa superioritate a orînduirii socialiste asupra celei capitaliste. Lansarea rachetei cosmice sovietice arată încă odată că locul de frunte în ştiinţa şi tehnica mondială îl ocupă Uniunea Sovietică.

Oamenii de ştiinţă şi tehnicienii sovietici au închinat grandioasa lor realizare celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. E un emoţionant omagiu pe care ei îl aduc forţei conducătoare a poporului sovietic — Partidului Comunist al U.R.S.S.

Vestea despre istorica cucerire a ştiinţei sovietice a fost primită de oamenii muncii din ţara noastră, de întregul nostru popor, cu un uriaş interes. Pe stradă, în tramvaie şi autobuze, în adunări convocate special în acest scop, oamenii discută cu însufleţire despre această grandioasă înfăptuire, manifestîndu-şi admiraţia faţă de oamenii sovietici. Savanţii din ţara noastră şi colectivele a numeroase întreprinderi au adresat savanţilor sovietici sincere felicitări şi urări de noi şi strălucite succese în munca lor creatoare pusă în slujba progresului, umanităţii şi apărării păcii.

Strălucita realizare a ştiinţei şi tehnicii sovietice sporeşte mîndria poporului nostru de a face parte din lagărul socialismului, în fruntea căruia se află patria unor asemenea strălucite realizări. Fericiţi de a trăi aceste zile în care omul a făcut un nou şi grandios pas în Univers, felicităm din toată inima pe oamenii sovietici pentru extraordinara lor realizare, dorindu-le noi şi mari succese în cercetările de viitor.

★

La 5 ianuarie, la ora 4 (ora Moscovei), racheta cosmică sovietică şi-a continuat zborul, îndepărtîndu-se de Pămînt la o distanţă de 550.000 km şi de Lună — la o distanţă de 235.000 km.

Ştiri din R.P. Mongolă

Pe primul loc în lume

Republica Populară Mongolă ocupă primul loc în lume în ce priveşte numărul vitelor pe cap de locuitor. In orice colţ al Republicii — pe malul rîului Kerulen, pe păşunile însorite din Hangai, în regiunile semipustii din Gobi, pretutindeni se pot vedea cirezi de vite. Cu fiecare an creşte şi se întăreşte sectorul socialist în agricultură. In Republică există peste 20 de gospodării de stat, staţiuni de maşini, se constituie noi uniuni agricole ale araţilor. In R. P. Mongolă există 730 de uniuni agricole care grupează peste 108.000 de gospodării ale araţilor. Aceste uniuni agricole posedă în proprietate obştească 5,2 milioane capete de vite.

Remarcabilele succese în muncă ale uniunilor agricole fruntaşe ca: „Drumul lui Cioibalsan" sau „Munca", arată în mod convingător că gospodăria colectivă este singura cale pentru ridicarea bunăstării crescătorilor de vite mongoli. Mîndria crescătorilor de vite araţi o reprezintă uniunea agricolă „Munca". Ea obţine an de an o mare cantitate de lapte.

In cursul celor 37 de ani care au trecut de la revoluţia populară din Mongolia numărul de vite al ţării a crescut de 2,5 ori şi anume: cămile — de 3,8 ori, cabaline — 2,1 ori, vite cornute mari — de 1,8 ori, oi şi capre de 2,5 ori. Pînă la revoluţie peste 50 la sută din toate vitele se aflau în mîinile feudalilor care din punct de vedere numeric reprezentau o parte neînsemnată a populaţiei. In acele vremuri în care araţii erau crunt exploataţi şi trăiau într-o sărăcie de nedescris, fiecărei gospodării feudale şi fiecărei mînăstiri îi revenea în medie cîte 2.370 şi respectiv 4.285 capete de vite. Potrivit recensămîntului efectuat la 1 septembrie 1958, în R. P. Mongolă revin cîte 26 de vite pe cap de locuitor. Fiecărui membru al uniunilor agricole ale araţilor îi revin cîte 61 de vite — proprietate obştească şi personală.

In R. P. Mongolă suprafeţele cultivabile au atins în 1958 cifra de 118.000 hectare. In anul 1959 aceste suprafeţe vor creşte cu 30.000 de hectare, punîndu-se accentul în special pe extinderea culturilor de grîu şi legume. Anul viitor vor fi construite în ţară noi sisteme de irigaţie cu ajutorul frăţesc al Republicii Populare Chineze.

Noi staţiuni de maşini şi tractoare

Cele 25 de staţiuni de maşini şi tractoare din R.P. Mongolă au un rol important în transformarea socialistă a agriculturii ţării. Ele ajută cooperativele agricole în lucrările de desţelenire, la strîngerea rezervelor de nutreţ etc.

In primul său an de existenţă S.M.T.-ul din Urt, provincia Suhe Bator, a recoltat peste 300 de tone de cereale şi 5.130 tone de nutreţ, a tuns electric peste 18.000 de oi şi a executat fecundarea artificială la un număr de 17.000 de animale. In cadrul planului trienal (1958—1960) vor fi organizate 58 de staţiuni de maşini. Pînă în anul 1960 Uniunile agricole şi gospodăriile de stat pentru creşterea animalelor vor fi înzestrate cu peste 1.000 de tractoare şi multe alte maşini agricole.

Dezvoltarea învăţămîntului

In 1921, în R.P. Mongolă funcţiona o singură şcoală la care urmau ... 40 de elevi. Astăzi în ţară funcţionează peste 430 de şcoli cu mai mult de 100.000 de elevi. Anul acesta a sporit considerabil numărul elevilor înscrişi în şcolile elementare şi medii. In şcolile din localităţile rurale predau peste 3.600 de profesori. Analfabetismul a fost lichidat. In prezent funcţionează 28 şcoli serale pentru adulţi frecventate de peste 3.000 de elevi. In lunile de vacanţă din vara trecută, numeroşi elevi au ajutat la plantarea cartofilor şi însămînţarea cerealelor obţinînd rezultate excelente. In aceeaşi perioadă peste 8.000 de elevi au lucrat pe şantierele de construcţii aducînd statului o economie de peste 1.000.000 de tugrici.

Prin eforturi comune

Vizitatorul care soseşte la Ulan-Bator este impresionat de elevatorul care se înalţă semeţ spre cer. Este imposibil să nu admiri înălţimea turnului său de 60 de metri spre care se îndreaptă unul după altul autocamioanele încărcate cu roadele noii recolte. Recent la Ulan-Bator s-a terminat construirea unui mare combinat de morărit. Aici se vor produce anual 225.000 tone de făină. Acest combinat ca şi cele 3 mori automatizate din interiorul ţării au fost construite cu ajutorul financiar şi tehnic al Uniunii Sovietice. In Capitala Mongoliei, în toate cartierele ei se construiesc case noi care iau locul vechilor iurte dărăpănate. Se construiesc tot mai multe străzi largi şi drepte. Peste 20 de întreprinderi industriale şi alte obiective se construiesc în prezent tot cu ajutorul financiar-tehnic acordat de Uniunea Sovietică. Recent a fost terminată uzina de produse lactate din Ulan-Bator care va putea prelucra zilnic 30.000 litri de lapte. Mongoliei i se acordă de asemenea un ajutor preţios în domeniul construirii de staţiuni de maşini pentru sectorul zootehnic. Ele vor avea un mare rol în transformarea socialistă a agriculturii. In prezent în Mongolia funcţionează 25 de staţiuni de maşini pentru sectorul zootehnic. Cu ajutorul Uniunii Sovietice alte 3 staţiuni se construiesc în regiunea de stepă şi vor fi înzestrate cu cele mai moderne mijloace tehnice agricole.

Din R. S. S. Moldovenească

O foarte rentabilă ramură de producţie

GAVRIL JEMAITIC
Inspector agricol raional

Ţinînd seama de condiţiile deosebit de favorabile pe care le are raionul Olăneşti, pentru dezvoltarea păsărilor înnotătoare, precum şi de rentabilitatea dezvoltării acestei ramuri, colhozurile noastre au hotărît să crească pe anul 1959, un număr de 225.000 de păsări înnotătoare din care: 200.000 de raţe şi 25.000 de gîşte. Afară de acestea, vor fi puşi la îngrăşat 35.000 de pui. In urma acestor măsuri, colhozurile din raion vor produce în medie, la fiecare sută de hectare teren cerealier cîte 2.600 de kg. de carne de pasăre. Pînă la sfîrşitul anului 1965, producţia de carne de pasăre va creşte pînă la 1.180.000 de kilograme ,adică 9.800 kg. de carne de pasăre la fiecare 100 hectare cerealiere. Cu mult va creşte şi greutatea specifică a cărnii de pasăre în producţia totală de carne. (In 1965, numărul raţelor şi gîştelor va creşte la 600.000). Dacă în anul 1958, carnea de pasăre a constituit abia 2,7 la sută din producţia totală de carne, în anul 1959 ea va atinge 21 la sută, iar în anul 1965 cel puţin 26 la sută. In anul 1965, colhozurile din raionul nostru vor trece mai ales la creşterea gîştelor, dat fiind că la producţia cărnii de gîscă se cheltuiesc de 2 ori mai puţine nutreţuri concentrate decît la producţia cărnii de raţă. Gîştele folosesc de minune păşunile naturale precum şi pajiştile semănate. Afară de aceasta, ele pot fi întreţinute cu succes pe apa curgătoare, în cazul nostru, pe Nistru.

In colhozul „Pravda" care dă o mare atenţie creşterii gîştelor s-au cheltuit 2,3 kg de nutreţuri concentrate pentru producerea unui kilogram de carne de gîscă greutate vie. Preţul de cost al unui kilogram de carne de gîscă a fost de numai 3 ruble şi 40 de copeici.

In anul trecut, colhozul „Stalin" din raion a crescut 7.000 de raţe în bălţile şi lunca Nistrului. Aceasta a dus la o mare scădere a cheltuielilor de nutreţuri concentrate. Pentru producerea unui kilogram de spor în greutate au fost cheltuite 3,7 kg de grăunţe, iar la obţinerea a 100 kg carne spor în greutate, 9 zile-muncă. Preţul de cost al unui kilogram de carne de raţă — greutate vie — este de 4 ruble şi 30 de copeici. De la fiecare raţă s-a obţinut un venit net de 4 ruble. Noi am socotit că toate cheltuielile pentru creşterea unei raţe, adică nutreţurile, plata pentru incubator, pentru muncă şi altele se cifrează la 7 ruble şi 90 copeici. Astfel, venitul din creşterea unei raţe cu o greutate minimă de 1,5 kg socotit a 7 ruble şi 50 copeici va fi de 11 ruble şi 25 copeici. După cum se vede, fiecare raţă aduce colhozurilor un venit net de 3 ruble şi 35 copeici. Dacă în anul acesta colhozurile vor creşte 225.000 de raţe, ele vor avea un venit de 753.000 ruble, iar în anul 1965, venitul total din creşterea raţelor va fi de 2.000.000 de ruble.

Insufleţiţi de hotărîrile istorice ale plenarei din decembrie a Comitetului Central al P.C.U.S., colhoznicii din raionul Olăneşti vor depune toate eforturile pentru îndeplinirea cu cinste a obligaţiilor luate la producţia cărnii de pasăre.

(DIN ZIARUL „MOLDOVA SOCIALISTĂ")

NOTĂ

Adevăratele obiective ale „coloniilor agricole" din Vietnamul de sud

Din luna aprilie 1957, la îndemnul americanilor, guvernul sud-vietnamez a pornit o campanie zgomotoasă pentru instalarea pretinselor „colonii agricole" în regiunile cele mai insalubre din Vietnamul de sud. Directivele guvernamentale definesc aceste „colonii" ca făcînd parte din „programele economice destinate să dezvolte producţia, să regenereze agricultura şi să ridice nivelul de trai al populaţiei".

Pentru a asigura succesul acestei operaţiuni, Ngo-Dinh-Diem a întreprins şapte călătorii de propagandă în regiunile Pleiku, Kontum, Banmethuot şi altele, însoţit bineînţeles de fiecare dată de ambasadorul S.U.A. şi de numeroşi ofiţeri superiori americani, în frunte cu generalul O'Daniel.

Mîna de lucru fiind totuşi greu de găsit, în provinciile cu populaţie numeroasă ca Quang-ngai, Binhdinh etc., s-au format aşa numitele „Comitete pentru transferul populaţiei" al căror unic scop este ademenirea „voluntarilor". Pentru cei care se arată recalcitranţi faţă de încîntătoarele promisiuni, membrii „comitetului" au metode sigure. Intr-o noapte, focul pus de specialişti distruge în întregime coliba şi grajdul ţăranului. Lipsit de mijloace, ajuns la disperare, omul se angajează în colonie.

Bineînţeles că scopul adevărat al creării acestor „colonii agricole" nu era dezvoltarea agriculturii ţării. Orice creştere a producţiei ar fi însemnat o scădere a importului de făină, legume, zahăr şi alte produse alimentare din S.U.A. Ţelul urmărit de clica lui Ngo-Dinh-Diem este de ordin strict militar. Se urmăreşte — şi nici măcar nu se face din aceasta un secret — crearea pe marile platouri din centrul Vietnamului a unor baze strategice destul de puternice pentru a servi drept trambulină unor viitoare agresiuni împotriva R. D. Vietnam.

In numărul său din 22 februarie 1958, „New York Times" a arătat deschis că în ciuda denumirii lor pacifice, „coloniile agricole" sînt destinate întăririi sistemului de securitate al Vietnamului de sud.

★

Lucrările de instalare a coloniilor sînt conduse numai de către ofiţeri. Fiecărui „voluntar" i se dau 15 kg de orez şi 100 piaştri pe lună. După trecerea a 6 luni, fiecare trebuie să se întreţină singur, acest ajutor fiind şi el retras. In acest timp relativ scurt, nenorocitul „voluntar" trebuie să defrişeze în... orele libere un hectar de pădure, restul timpului fiind obligat să lucreze din greu la construcţia bazelor militare şi a drumurilor.

Din punct de vedere financiar aceasta reprezintă o afacere extrem de convenabilă pentru clica lui Ngo-Dinh-Diem. După calculele făcute, construcţia unui post militar şi a 24 kilometri de şosea nu costă — prin utilizarea mîinii de lucru „voluntare" — decît un milion de piaştri în timp ce în aceleaşi condiţii Ministerul Lucrărilor Publice ar fi cheltuit 700 milioane piaştri.

O exploatare neruşinată se îmbină aici cu recrutarea forţată şi cu promisiunile mincinoase, fără a mai socoti brutalităţile, insultele şi fraudele ce abundă în aceste adevărate lagăre de concentrare. Bineînţeles că împotriva acestei stări de lucruri, ţărănimea muncitoare din Vietnamul de sud îşi manifestă tot mai puternic nemulţumirea. După însăşi mărturisirile oficiosului guvernamental „Cach Mang Quoc Gia" mii de cazuri de părăsire a lucrului şi nenumărate greve s-au semnalat în ultima vreme.

Aşadar, cu toată zarva, cu toate fondurile puse la dispoziţie de americani, această operaţie nu a dat rezultatele aşteptate. Dacă planul de transferare a mîinii de lucru a fost îndeplinit în proporţie de 75 la sută — datorită mai ales întrebuinţării violenţei — din planul de defrişări abia s-a realizat 26,8 la sută. In schimb, lupta ţărănimii sud-vietnameze împotriva acestor metode perfide de pregătire a unor noi atacuri împotriva fraţilor lor din nord, ia o tot mai mare amploare. Este un rezultat la care în orice caz nu se aşteptau organizatorii pretinselor colonii agricole.

CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

In raionul Arad

Fiecare sat are colectiv sportiv

Activitatea sportivă din comunele şi satele din regiunea Timişoara a cunoscut după reorganizarea mişcării de cultură fizică şi sport din ţara noastră o însemnată dezvoltare. Colectivele sportive create în cursul anului trecut au desfăşurat o frumoasă activitate, participînd la diferite competiţii cu caracter republican ca şi la competiţiile de masă, unde au obţinut rezultate remarcabile. La Spartachiada de vară echipa de handbal a colectiviştilor din Lovrin a cucerit titlul de campioană regională şi s-a calificat pentru faza finală de la Bucureşti, unde s-a clasat pe locul 3. De asemenea, numeroşi tineri din mediul sătesc, au ieşit campioni regionali ai acestei populare competiţii de masă, aşa cum au fost Victor Frintescu, Ion Moraru, Gh. Pantelimon, Zoltan Ring etc. La crosul de masă „7 Noiembrie" au participat 40.000 de concurenţi, dintre care 17.000 au păşit pentru prima oară pe terenul de sport. La campionatele regionale au participat 87 echipe, iar la campionatele divizionare, categoriile A, B şi C., au participat 48 echipe. Datorită celor 283 de antrenori şi instructori sportivi, aceste formaţii au reuşit să desfăşoare o activitate la un nivel mulţumitor. Suma de 827.438 lei, ce s-a strîns din cotizaţiile încasate de la cei 150.401 membri înscrişi în U.C.F.S., cît numără în prezent regiunea Timişoara a contribuit la dezvoltarea bazelor sportive şi a materialului sportiv. Dar, ceea ce merită a fi subliniat aci, este că consiliile raionale U.C.F.S. au urmărit ca în fiecare sat să se creeze cîte un colectiv sportiv, care să organizeze şi să îndrumeze activitatea sportivă locală. Şi acolo unde s-a dus o muncă susţinută pe teren, acţiunea „satul şi colectivul sportiv" a dat rezultate bune. **Astfel, în raionul Arad, în prezent, fiecare sat are colectiv sportiv. Acelaşi lucru l-au raportat, recent şi consiliile U.C.F.S. din raioanele Sînnicolaul Mare, Jimbolia şi Pecica.** Aceste colective sportive au organizat campionate de casă, la care au angrenat numeroşi săteni. Numai pînă la 15 noiembrie au participat la concursurile de atletism, fotbal, ciclism, şah, tenis de masă, volei, trîntă etc., 14.654 săteni.

Trebuie însă să semnalăm şi un fapt negativ în activitatea colectivelor săteşti din regiunea Timişoara. Şi anume: mare parte din colectivele sportive se preocupă numai de fotbal, neglijînd celelalte discipline, aşa cum se întîmplă în satele din raionul Lipova, Făget, Gătaia şi Bozovici. De asemenea, aci nu există o preocupare pentru atragerea tinerelor sătence în activitatea sportivă. Şi, spre acest lucru va trebui să-şi îndrepte atenţia consiliile raionale U.C.F.S. şi colectivele sportive. Mai ales acum cu ocazia desfăşurării concursurilor sportive, ale Spartachiadei de iarnă, este cel mai bun prilej de a se angrena un număr însemnat de fete. In această privinţă, stau pildă celelalte regiuni: Galaţi, Cluj, Suceava etc., care au organizat şi Spartachiada fetelor.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".